UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly West of Winnipeg
10967 - 97th Street
Edmonton 17, Alta, Canada
Phone: 422 - 5708

RETURN REQUESTED

Річна передплата в Канаді — $5.00
Окреме число: 15 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

9 ЛИПНЯ, 1970.
Число № 28
тижневик „УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
РІК XLII VOL. XLII
JULY 9, 1970.

ВІДПОВІДЬ НА СТРАЙК

Оттава закриватиме поштові уряди

Міністер пошти Е. Кіранс заповів, що якщо поштові працівники будуть й далі робити частинні, т.зв. ротаційні страйки, то уряд засуне поштові уряди до полагодження спору між поштовиками та урядом.

Покищо керівники окружних поштових урядів дістали дозвіл закривати на якийсь час поштові уряди в даній окрузі, якщо покажеться, що через ротаційні страйки пошта не може належно обслуговувати населення. Але поштові керівники мусять раніш порозумітися з міністерством пошт в Оттаві й дістати виразну згоду.

Дотеперішні переговори між представниками поштових працівників та федерального уряду не дали ніяких вислідів.

Черніка викидають, Дубчека лають

Центральний комітет комуністичної партії Чехо-Словаччини припинив кол. прем'єра О. Черніка у правах члена комуністичної партії. Проти Черніка ведуть тепер слідство, щоб устійнити, як він поводився за своєї влади. Два дні перед рішенням центрального комітету Чернік зрезиґнував з посту міністра технічного розвитку, що було його останнім урядовим призначенням.

Припинений у правах члена комуністичної партії є також кол. прзеидент А. Новотний, що був президентом перед приходом до влади А. Дубчека. Проти Новотного ведуть слідство за арешти та смертні присуди проти мешканців ЧССР за «сталінської доби».

Теперішній секретар комуністичної партії ЧССР Ґ. Густав сказав у своїй промові, що її передавали в радіо і телевізії, що А. Дубчека викинули за те, що «довів ЧССР до краю безодні», що «розклав комуністичну партію ЧССР по саме нікуди».

ПОЖЕЖА В ДУХОБОРЦІВ

У Ґренд Форкс згорів до тла дім провідника духоборців І. Веріґіна, вартости 30,000.00 дол. Припускають, що це зробили прихильники другого провідника духоборців С. Сорокіна, який недавно повернувся до Британської Колюмбії.

30 липня «УВісті» не вийдуть

„Українські Вісті" в четвер, 30 липня не вийдуть. В той час працівники нашої газети матимуть літній відпочинок.

Чергове число опісля вийде в четвер, 6 серпня.

Наслідки заворушень у Північній Ірляндії: похорон вбитого римокатолика під охороною війська.

У Північній Ірляндії кипить далі

У Північній Ірляндії знов почалися бійки між протестантами та католиками, що там тягнуться вже майже рік. У заворушеннях згинуло дев'ять осіб, а понад 200 було поранених. Поліція не могла собі дати раду з порушниками порядку й покликала до помочі військо, яке також не змогло вповні завести ладу.

Фанатики з обох боків унеможливлюють порозуміння чи перемир'я, до якого закликають зрівноважені провідники католиків і протестантів.

Сподіваються змін у федеральному уряді

Оттавські кореспонденти повідомляють, що прем'єр П. Трюдо в місяці серпні зробить зміни в федеральному уряді. Досі не має ніяких познак, на яких міністерських постах будуть зміни. Припускають, що буде їх більше, бо уряд підготовляє на осінню сесію парляменту цілий ряд нових законопроєктів, а це конче вимагатиме зміни на керівних посадах.

Між новими законопроєктами будуть такі: зміна податкової системи, допомога безробітним, боротьба з інфляцією, зміна закону про вживання наркотик, зміна в системі суспільної допомоги та інші.

ЧЕРГОВА П'ЯТИРІЧКА В СССР

Секретар советської комуністичної партії Л. Брежнєв проголосив нову господарську п'ятирічку, в якій збір збіжжя має зрости з дотеперішних 162 мільйонів тонн до 195 мільйонів тонн. Брежнєв обіцяв доставити советським колгоспам та совхозам 1,700,-000 тракторів, 1,100,000 вантажних автомобілів та 541,000 комбайнів. Він закликав колгоспників до посиленої праці та збільшення врожаю.

Обіцяючи доставу сільсько-господарських машин, Брежнєв заявив, що дотеперішній вклад грошей у виробництво сільсько-господарських машин недостатній і з тим вкладом навряд чи вдасться осягнути намічений виробничий плян п'ятирічки. Брежнєв не сказав, чи СССР збільшить фонди на виробництво сільсько - господарських машин.

ЧЕРЕШНІ

Сьогорічний збір черешень у Британській Колюмбії був найкращий за минулі чотири роки. Зібрано 569,000 скриньок, або 11,400 000 фунтів черешень.

НАСЕР У МОСКВІ

До Москви прибув на довші відвідини президент Єгипту А. Насер. Його вітали на летовищі найвищі советські достойники: президент Н. Подґорний, прем'єр А. Косиґін та шеф компартії Л. Брежнєв. Насер веде наради з різними советськими достойниками. Припускають, що темою розмов є американські пропозиції про замирення між Ізраїлем та арабськими державами, а також советська військова допомога Єгиптові.

Румуни приймають Косиґіна холодно

До Румунії приїхав советський прем'єр А. Косиґін, щоб підписати договір про приязнь та взаємну допомогу. З ним мав приїхати також шеф советської комуністичної партії Л. Брежнєв, але в останній хвилині його приїзд відкликали через хворобу. Дехто припускає, що Брежнєв не поїхав, тому що Румунія залицяється до Китаю, пробуючи трохи унезалежнити себе від СС-СР. Інше пояснення є таке, що Брежнєв залишився в Москві, де тепер пробуває президент Єгипту Насер, щоб з ним обговорювати проблеми арабсько-ізраїльського спору.

Президент Румунії Н. Чавшеску не виїхав сам на аеропорт, щоб привітати Косиґіна, а вислав туди прем'єра І. Маврера. Під час привітання обидва політики привіталися, подаючи один одному руку, але не цілувалися, за звичаєм московських «босів».

ПОРТУГАЛІЯ ОБРАЖЕНА

Португальський прем'єр М. Каетано відкликав свого амбасадора Е. Бразао з Ватикану, тому що Папа Павло VI мав розмову з тр.ома противниками теперішнього португальського уряду, які живуть на вигнанні в Африці.

СТАРІ «РЕЧІ»

В одній крамниці зі старими речами в Лондоні, Анґлія, знайдено магнетофонні ленти з таємними вказівками, що робити в час евентуальної війни мають американські частини з атомовою зброєю. Вказівки були подані 1959 р. Тепер вони без вартости, але поліція прослідкує, як таємні ленти опинилися в крамниці зі старими речами.

Короткі вістки

За непідтвердженими вістками, мешканці Алберти винні медичному забезпеченню «Албертська асекурація здоров'я» понад 3 мільйони залеглих оплат. Не платять головно мешканці фарм, бо не мають грошей.

Федеральний уряд купив від компанії Ітон вживаний реактивний літак для вжитку прем'єрів та міністрів. Новий літак того типу коштує шість мільйонів долярів. Уряд за вживаний півтора року літак заплатив між 2.5 — 3 мільйони долярів.

У ЗДА обнижено виборчий вік з 21 до 18 років. Президент Р. Ніксон уже підписав відповідний закон.

ЗДА мають на японському острові Окінава т. зв. нервовий газ, яким можна послуговуватися під час війни. Японці кілька разів протестували проти передержування газу на Окінаві, тому американська влада хотіла перевезти його на американський континент. Після протесту губернаторів стейтів сенат ухвалив знищити газ.

40,000 американців італійського походження демонструвало перед будинком американської поліції Еф-Бі-Ай проти «підозрівання всіх американських італійців у приналежності до мафії». Порядку пильнувало 500 поліцистів. Дві особи арештовано.

1,000 католицьких вірних з Европи; які невдоволені літургійними реформами в Латинській Церкві, протестували перед собором св. Петра. Папа Павло VI відмовився прийняти їх на авдієнцію.

Південнокорейські патрульні судна при помочі літаків захопили північнокорейське шпигунське судно, що кружляло біля берегів Південної Кореї. В судні було шість моряків.

В Арґентині збільшилося число терористичних нападів та вбивств. Терористи схопили кол. президента П. Арамбуру і, мабуть, вбили його. Арґентинський уряд заповів, що знову впроваджує кару смерти, яка була скасована.

У Києві відкрито пам'ятники трьом українським комуністам В. Чубареві, С. Косіорові та А. Петровському, які згинули у сталінських чистках. При відкритті пам'ятників В. Щербицький і П. Шелест вихваляли усіх трьох як «вірних послідовників Леніна».

За інформаціями советської преси, в недавніх виборах в СССР голосувало понад 153 мільйони виборців. З того бл. 400,000 виборців голосували проти кандидатів, що їх поставила комуністична партії. Інших кандидатів там не було.

В Альбанії комуністична партія веде нову кампанію проти релігії, бо стверджено, що в тій країні хрестять дітей, а священики хоронили померлих та приготовляли агнці для Служб Божих. Кампанію ведуть проти католиків, православних та мусулман.

Совєти обіцяють азійській країні Пакістанові пів мільярда долярів допомоги. З того 400,000 призначено на будову сталеварні, що її збудують у Пакістані советські техніки. Сталеварня даватиме щороку мільйон тонн сталі.

Совєтське міністерство закордонних справ викинуло з СССР кореспондента «Колюмбія бродкастінґ систем» за «діяльність, що суперечить поведінці закордонних журналістів». Це вже другий американський журналіст, якого останнім часом викинули з СССР.

Український фестиваль в Давфині

ЦЬОГО РОКУ БУДЕ КУДИ КРАЩИЙ

У Давфині, Манітоба, незабаром буде вже п'ятий з черги український крайовий фестиваль, що є показом української культури.

Сьогорічний фестиваль буде куди кращий за попередні з уваги на те, що цього року провінція Манітоба відзначує своє 100-річчя. Фестиваль відбудеться в днях 31 липня та 1 і 2 серпня.

Господарями фестивалю будуть сенатор д-р П. Юзик та його дружина. Програмою проводитиме С. Семчишин з Вінніпеґу. У програмі фестивалю виступатимуть давфинський хор під керуванням п-і О. Ларук-Гендерсон, танцювальний ансамбль «Верховина» з Ріджайни, танцювальний ансамбль «Русалка» з Вінніпеґу, танцювальна група «Євшан-зілля» із Саскатуну, український чоловічий хор з Тиндер Бей, Онт., квартет «Верховина» з Торонта, оркестра Т. Комара з Вінніпеґу, танцювальний козацький гурток з Вінніпеґу, танцювальний гурток М. Леськова з Вінніпеґу та співачка-сопрано Л. Торсруд з Йорктону, Саск.

Фестиваль почнеться, властиво, вже в четвер, 30 липня, ввечері танками та розвагами на головній вулиці Давфину. В п'ятницю, 31 липня, будуть змагання між співаками та музикантами-аматорами. Великою атракцією фестивалю буде показ українських історичних одягів, який влаштовують членкині українських жіночих організацій з Ню Йорку.

Як і минулими роками, буде парадний похід вулицями Давфину. Українські групи з різних міст Канади, в народних строях візьмуть участь.

Офіційне відкриття фестивалю буде в п'ятницю ввечері на великому концерті.

У п'ятницю пополудні буде відкриття виставки українського мистецтва. Цю виставку можна буде оглядати увесь час тривання фестивалю.

Концерт буде також і в суботу ввечері.

В неділю буде Служба Божа та Молебень під «Хрестом свободи», поставленим на пам'ять перших українських поселенців.

Пополудні буде прем'єра балету «Ніч під Івана Купала», виконана танцювальним ансамблем "Євшан-зілля" з Саскатуну.

На закінчення фестивалю відкриють пропам'ятну таблицю в честь українських піонерів. Після того відбудеться пікнік. Аранжери фестивалю сподіваються більше гостей, як минулими роками.

Українські студенти на працю в Казахстан

Київські газети повідомляють, що цього року багато студентів поїде на будівельні роботи поза Україну. 15,000 студентів виїде на будівельні роботи в Тюменську область на Сибірі. Багато поїде на літні праці в Казахстан.

З Києва йдуть окремі поїзди до Караганди, якими перевозять туди студентську молодь. 23,000 студентів поїде на будівельні роботи в інші області Сибіру та Російської СФСРеспублики.

Студенти — дешева робуча сила. Вони дістають безплатний переїзд, гуртожиток-барак з харчами і гроші на дрібні видатки.

Для підлітків та молоді, яка не студіює, приготовляють табори при колгоспах та совхозах. Їх також, відповідно до їхнього віку, затруднять на праці в колгоспах.

Велично вітають королеву на канадській Півночі

До підбігунового містечка Фробішер Бей на Північно-західних територіях, що має бл. 2,000 мешканців, прибула королева Єлисавета II зі своєю родиною та своїм почтом (бл. 50 осіб). Князь Чарльз прилетів туди з Оттави, куди він прибув раніш. До Фробішер Бей приїхав також прем'єр П. Трюдо. Прибуття такої великої кількости високих гостей спричинило в Фробішер Бей деяке замішання. Єдиний готель з 50 кімнатами зайняла королева та її почет. Прем'єр мусів ночувати в звичайному апартаменті.

Щоб належно обслужити королівських гостей, до Фробішер Бей спровадили кухаря з Онтаріо та чотири кельнерки з Монреалю. Всі харчі та напитки, крім риб т ам'яса карібу, треба було теж довозити літаками.

В неділю королева була на англіканському богослуженні, а потім викопала першу лопату землі під будову англіканської катедри в Фробішер Бей.

У Фробішер Бей гості відвідали міську бібліотеку та різні урядов біудинки. Погода була досить холодна (44 ступні тепла), а до того віяв холодний вітер, королева одягнула парку, яку їй подарували мешканці містечка. Королева одержала теж ескімоський човен з гарпуном до ловлення тюленів та кілька ручно вироблених светерів. Менші човни передано теж для двох князевичів Андрія та Едварда, що залишилися в Лондоні.

Мешканці Фробішер Бей приймали королеву дуже сердечно й оваційно вітали її на летовищі.

СТРАШНА ЛЕТУНСЬКА КАТАСТРОФА

Близько Торонта згинуло 108 осіб

У віддалі три й пів милі від торонтського міжнародного летовища розбився великий реактивний пасажирський літак «ДС-8» канадської повітряної лінії «Ер-Кенада». В катастрофі згинуло 108 осіб: 75 подорожніх, головно з Квебеку та Каліфорнії, двоє маленьких дітей, 22 працівників «Ер-Кенада», що їхали на вакації, та дев'ять осіб залоги. Літак летів з Монреалю до Лос Енджелес.

Перед приземленням у Торонті пільот повідомив контрольну вежу торонтського летовища, що в літаку один мотор запалився. Він дістав доручення не приземлюватися, а знятися вгору і випустити пальне, щоб при приземленні не було вибуху. Літак піднісся, але один мотор відлетів, а в літаку стався вибух, який розірвав літак на шматки й кинув його на землю. Всі, що були в літаку згинули.

«Еер-Кенада» та міністерство транспорту вислали кілька груп фахівців, які мають, на основі зібраних відламків літака, устійнити причину катастрофи. 85 людей з доручення летунської лінії збирали пошматовані тіла пасажирів літака та звозили їх до одного ґанґару де старатимуться устійнити, до кото належать частини віднайдених тіл. «Ер-Кенада» повідомила рідню всіх забитих, що хто хоче приїхати до Торонта, щоб допомогти устійнити ідентичність убитих пасажирів, може їхати на кошт летунської лінії. Хто не хоче чи не може їхати, тих просять подати всякі дані (напр. штучні зуби, близни, тощо), які могли б допомогти устійнити ідентичність померлих.

Багато тіл такі пошматовані, що їх годі загалом ідентифікувати. Припускають, що таких буде половина.

Торонтська катастрофа — одна з найгірших у канадському летунстві.

У Ріо-де-Жанейро поліція та летуни-вояки мусіли вжити машинових крісів, плачучого газу та спеціяльного плину до гашення вогню, щоб перемогти чотирьох терористів, які хотіли захопити пасажирський літак. Один терорист та один поліцист поранені.

На загальну папську авдієнцію в соборі св. Петра в Римі прийшов американський індіянин з Північної Дакоти в своєму кольоритному одязі.

ПИТАННЯ ПАТРІЯРХІЇ У ЛЬВОВІ В 1842 І 1880 РОКАХ

д-р Михайло МАРУНЧАК

Стаття третя

У своєму листі о. Д. Танячкевич наголошував, що пропонована духовна академія повинна бути справді науковою установою і повинна стисло держатися «умістної сторони». Щоб ця установа мала належний авторитет, вона, писав о. Танячкевич, повинна підлягати синодові, «і то не в рамах дієцезального, але провінціяльного синоду для всіх католицьких русинів в Австрії» «За такий синод, писав він, молімся, про такий безустанно думаймо, про такий просім, про такий кричім, а передусім зі всієї сили приготовляймося...»

З інших дописів у «Руському Сіоні» бачимо, що голоси «римлянина» та о. Д. Танячкевича не були відокремленими. Зокрема останій, висунувши справу відбуття синоду «всіх католицьких русинів», знайшов загальне схвалення у своїх співбратів.

Ці листи до редакції, мабуть, додали сміливости о. Д. Танячкевичеві, і він на сторінках «Руського Сіону» виступив з ідеєю створення патріярхії.

ЗА СИНОД І ПАТРІЯРХІЮ

Коли в 10-ому числі «Руського Сіону» о. Д. Танячкевич говорив про «іскру самопізнання», якої начебто бракувало «Руському Сіонові», то в числі 17-ому того журналу він сам цю іскру кинув п.з. «Наглі справи».

З коментаря до цього питання довідуємося, що автор розумів під наглими справами. Це були пекучі проблеми дня, питання, які спільнота уважала за доцільне вже навіть не дискутувати, а тільки негайно розв'язувати.

Послухаймо о. Танячкевича: «Коли такий надпис ставлю „Наглі справи", — пише він, — то не єсть зовсім моїм наміром в тім місці певні потреби, котрих наглість узнається, обговорювати, або для певних справ їх наглість доказувати... Їх наглість була би або вже доказана попередньо, або це справи, котрих наглість в них самих міститься і ніякого дальшого доказу така наглість не потребує... Справи тут і так поставлені виявляються як животні питання... Що они безоглядно свого рішення домагаються... (стор. 580).

Які ж були ті «животні питання»? Каже о. Танячкевич: «Починаючи в ім'я Боже таку рубрику, ставлю яко найнагліші справи на порядок дневний:

1. Патріярхат для всіх католицьких русинів в Австро-угорській монархії, злучений з митрополичим руським престолом у Львові.
2. Синод для всіх католицьких русинів Австро-Угорщини».

Мало хто раніш і не скоро потім хтось виявив таку ясність і сміливість думки, як «Руський Сіон» чи, точніше, о. Д. Танячкевич у 1880 році.

Висуваючи ці два питання для розв'язки, о. Д. Танякевич у другій частині свого проєкту дав пропозиції, як підходити до справи. Він пропонував, щоб від усіх деканатів прийшли до митрополичого ординаріяту прохання відбути якнайскорше «Синод католицьких русинів Австро-Угорщини». Він сподівався, що «не повиннисьмо в особі Іх Ексцеленції Високопреосвященного нашого Митрополита противника надибати».

Складнішим уважав він питання патріярхії. Тут він покладав найбільшу надію на духівництво, що пройшло студії в Римі, мало розуміння справи та особисті знайомства з людьми. Він уважав, що «до того вони безоглядно зобов'язані». Особливо церковні достойники повинні виступити. «Справа, котра їх виступу жадає — це справа патріярхату руського», наголошував о. Д. Тинячкевич.

Як досвідчена людина, та ще й посол до віденського парляменту, о. Тинячкевич розумів, що не все зразу піде гладко. Він виразно писав: «Предложені мною рами для такого синоду найдуть, може, певні трудності (розуміється, що політичні, а не церковної натури) до поборення».

Не помилився автор «Наших справ». Митрополит Иосиф Сембратович не поставився прихильно до порушених справ. Видно це хоч би з того, що в шість тижнів після опублікування цих проєктів «Руський Сіон» перестав появлятися.

А все ж синод галицької церковної провінції таки відбувся через 11 років, аж у 1891 р. Труднощі «політичні, а не церковної натури», заваджали ще більше проєктові створити патріярхію. Проте дуже замітним у цій справі є факт, що, як в часах о. Михайла Малиновського папа Григорій XVI турбувався цим питанням, так у часах «Руського Сіону» і о. Д. Танячкевича цим питанням займався папа Лев XIII. Хоч наші великі мужі Церкви й народу не добилися успіху, то їхня дія не пішла намарне.

Немає сумніву, що «Руський Сіон» у 1880-тих роках збагнув потреби Церкви і народу. Велика тут заслуга редактора о. Олександра Бачинського, який при закритті часопису, прощався зі своїми читачами з міцним переконанням, «що ніхто, надіємось, здоровомислячий і доброї волі не кине каменем проклона на нас» (стор. 672). Що більше, він вірив, що скорше чи пізніше вдасться йому «перерване діло наново розпочати» і «воскресшому „Руському Сіонові" радісне епінікіон (пісню перемоги) з душі заспівати». Форми перерваного діла не були ніколи відновлені, але ідея єдности Української Церкви жила і живе.

ВЧОРА І СЬОГОДНІ

Питання створення духовної академії, скликання синоду владик та створення патріярхії — ці справи з 1880-их років наводить нам перед очі подібні старання української ієрархії наших часів, зокрема діяльність Блаженнішого Иосифа, верховного архиєпископа.

Сучасний Український католицький університет у Римі повинен відповісти нашим церковним потребам. Без одного академічного центру ледве чи можна думати про еліту та провід церковний, який міг би виконати своє завдання в Церкві, розкинутій по всіх континентах. Відомий факт, що галицька митрополія по першій світовій війні щойно тоді міцно стала на ноги, коли створила свою знамениту Богословську академію.

Від 1891 року, цебто від Львівського синоду, синодів Української Католицької Церкви, на жаль, не було. На наших очах у Римі відбувся великої ваги архиєпископський синод, на якім проголошено патріярший устрій.

Як у 1880 р., так і в наш час були і є сили, які працювали проти відбуття синоду та створення патріярхії. Коли широкоглядні уми висували ці питання, щоб допомогти в дальшому розвитку Церкви та її бутті, ворожі цьому розвоєві сили висували і висувають низку політичних аргументі. В українській патріярхії бачать вони не Божу справу, а політичну. А є навіть такі кацики, яким кожна українська організована сила в Українській Церкві здається «політикою».

«Руський Сіон», що висунув сміливі проєкти, закрили. Але цього не можна зробити тепер з українською пресою. Справа патріярхії знайшла загальну підтримку всієї української спільноти. Також всі єпископи сказали своє слово «за».

Папа Григорій XVI, той, який у минулому сторіччі висунув був справу Української Католицької Церкви, сміливо виступив в оборону переслідуваних католиків — українців і білорусів і написав протестного листа російському цареві. В наш час деякі кола Римської курії, зокрема Східної конгрегації, такі зайняті «діялогом» та «екуменізмом», що про переслідуваних воліють мовчати.

А все ж, порівнюючи час сьогоднішній з учорашнім, промінь нашої церковної єдности щораз яснішає. Він світить навіть у темну ніч, коли меркнуть деякі великі зорі.

БІЧНА АНТЕНА

САМОПОВАГА

Тим, хто критикує випади вінніпезького «Вісника» проти кардинала Й. Сліпого, той грекоправославний журнал (1 липня) відповідає з неабиякою самоповагою: «Якщо кардинал Сліпий перестане своїми заявами й поведінкою постачати «цікавий» матеріял, а Українське пресове бюро в Римі перестане інтриґувати нас промовчуванням їх, не будемо бачити потреби, а тим більше не матимемо приємности про нього згадувати».

Заінтриґований «Вісник», доповнюючи інформації маломовного римського пресового бюра, подав не тільки грубі перекручення, а й цілковиті вигадки. Спростовувати їх — річ малоприємна, але цю потребу визнає кожна публікація, яка ще не замінила почуття відповідальности почуттям самоповаги.

ПОСТУП

Радісну статтю приносить «Поступ». Про жидів, та ще й під жидівським заголовком.

Під Міську арену, де співав хор Червоної армії, пішли демонструвати не тільки вінніпезькі українці. З'явилися там і жиди, а їхній рабин «відразу привітався» з редактором «Поступу».

«Наша рука відкрита для співпраці, і наші очі дивляться ясно в обличчя нового побратима спільної боротьби», каже зворушено «Поступ».

Ну-ну, поступ.

ПОРІВНЯННЯ

Гнів — поганий дорадник. Розсердився комуністичний пропаґандист П. Кравчук («Життя і слово», 29 червня) і бовкнув таке, що не сказав би йому і ворог найгірший.

Деякі газети, зокрема одна вінніпезька, дуже тепер носяться з Коляскою, а при цьому штовхають Кравчука. «Зась вам до моєї національної свідомости і гідности», відповідає вінніпезькій газеті Кравчук, лаючи найбільше Коляску. Цього ренеґата вже викинули з комуністичної партії, а Кравчук — прийміть до відома — викинув його зі свого бюра, як тільки розчарований Коляска вернувся з Києва.

Коляска і його книжки — каже гнівно Кравчук — «це зерно на купі гною для сліпої курки».

Досить цікаве порівняння. Сліпа курка — то вінніпезька газета. Зерно — Коляска. А хто ж тоді — купа гною?

Генерал Шломо Ґорен — рятівник Ізраїлю ч. 2

ПИТАННЯ ЖИДІВСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОСТИ

Після генерала Моше Даяна «алуф» (генерал) Шломо Горен є тепер ізраїльським героєм ч. 2. «Армія ще раз порятувала нас», пише задоволено єрусалимська «Пост» (22 червня).

Який подвиг учинив рабин Шломо Горен, головний капелян ізраїльської армії? Він розв'язав справу Гелен Зайдман, через яку малощо не розлетівся уряд.

У жидівстві є три головні течії. Крім «ортодоксальних» жидів, є досить ліберальні, т. зв. «консервативні» жиди і зовсім ліберальні «реформовані» жиди. Ці останні — чисто американський продукт. Американка Гелен Зайдман, що пристала до жидівської релігії у «зреформованому» крилі в Тель-Авіві, була обурена тим, що її не хочуть записати як жидівку.

Справа зайшла аж до верховного суду Ізраїлю, який вирішив, що Г. Зайдман — жидівка. Водночас головний рабинат оголосив заяву, що людина, навернена до жидівської віри не за приписами «галаха» (жидівських приписів), не є жидом.

Міністер внутрішніх справ Хаїм Шапіро, лідер опозиційної партії, сказав, що не дозволить записати Г. Зайдман у реєстр як жидівку. До того ж, грозив, що він і два його міністри вийдуть з уряду.

Напруження зростало, бо ізраїльські безбожницькі кола домагалися виконання рішення верховного суду в справі п-і Зайдман і закликали приборкати зухвалих рабинів. Прем'єр Голда Меїр почала шукати якогось компромісу. Міністерство справедливости за згодою прем'єра вислало міністрові Хаїмові Шапіро листа, в якому просить уважати справу Г. Зайдман як виняток та обіцяє, що відтепер прокуратори будуть гальмувати реєстрацію «реформованих» навернень в Ізраїлі. Це не помогло. Тоді на національну сцену вийшов рабин-генерал.

Він, за повідомленням ізраїльської преси, «декілька днів вивчав справу», а в той час одна побожна жидівка переконувала п-і Зайдман, щоб вона погодилася навернутися до жидівства ще раз, згідно з усіма приписами. Після цього головний капелян армії скликав рабинський суд, на якому довершив чину прийняття в жидівство. Гелен Зайдман відбула ритуальний купіль («мікве»). Рабин Горен заявив, що вона, без сумніву, засвідчила льояльність жидівству, бо своїм учинком рятує загрожену єдність уряду.

До жидівства, згідно із «галаха», пристали теж діти Зайдман.

Один з «ортодоксальних» рабинів усе ще протестував, мовляв, друге навернення відбулося надто швидко, але рабин-генерал знайшов відповідний текст у Рамбама (скорочена назва: раббі Моше бен-Маймон з 12 сторіччя), яким остаточно усунув закиди критиків.

На велику радість усіх членів уряду Гелен Зайдман уже записана як жидівка. Хоч увесь клопіт пішов від рабинів, то й рятунок прийшов від рабина. Ізраїльські газети тепер угадують, хто звернувся до рабина-генерала по допомогу: Моше Даян чи, може, сам президент Шазар?

А все ж питання жидівської національности в Ізраїлі далі остаточно невисвітлене. Безрелігійний жид є жидом, жид християнської віри не є жидом, а жид, навернений не за приписами «галаха», сам має клопіт і робить клопіт усій країні.

Вісті з Торонта

СУМНЕ 25-РІЧЧЯ

Централя українців-католиків Торонтської єпархії влаштувала в «Мессі Голл»-і академію на пошану ісповідників віри — єпископів, священиків і вірних Української Католицької Церкви, яку в Україні 25 років тому совєтський режим формально ліквідував.

Доповідь сказав сен. П. Юзик, а кінцеве слово — Владика Ісидор. Мистецька частина академії була на високому рівні. Учасників — понад 1,000.

ПРИХИЛЬНИКИ УНРАДИ

На голову Товариства прихильників УНРади вибраний мгр О. Підгородецький. На недавніх зборах вирішено (а) відмолодити ряди товариства молодшими членами, (б) створити секцію жінок, (в) влаштовувати доповіді для вияснювання ролі й завдань екзильного уряду.

ПРОТИ ЛЕНІНА

Більш як 6,000 осіб брали участь в українській демонстрації проти окупації України і звеличування Леніна.

Похід з транспарантами йшов від парку Трініті до будинку міської управи. Напереді йшла молодь СУМ і Пласту, ветерани і оркестра «Батурин». Роздано багато летючок.

Перед ратушею покладено вінок до пам'ятника невідомому канадському воякові. Вислано телеграми урядові Канади та Об'єднаним Націям.

Демонстрація відбулася в зразковому порядку.

В. Бойчук, член міської управи Торонта, протестував проти ленінської виставки, що відбулася в публічній бібліотеці. Він домагався, щоб у тій бібліотеці організувати виставку, яка б показала справжню роботу Леніна. Пропозицію прийнято. Представники українців, білорусів, поляків, чехів та інших народів уже підготовляють нову виставку.

КОНЦЕРТ ЗАРИЦЬКОЇ

Меццо-сопрано Євгенія Зарицька, гостя з Европи, дала добрий концерт в авдиторії школи Бікфорд Парк. Концерт не був достатньо розреклямований. Було більш як 300 слухачів.

ЗУСТРІЧ ЛЕМКІВ

Бл. 600 уроженців Лемківщини, що живуть у Канаді і ЗДА, мали в Торонті зустріч з багатою програмою. Обговорювано спосіб допомоги переселеним українцям у Польщі.

З'їзд лемків був добре організований.

МУЗИЧНА КУЛЬТУРА

Онтарійський уряд дав «чартер» новій корпорації, що зветься «Український музичний фестиваль», яка хоче підвищити й поширити українську музичну діяльність (публікація музичних творів, фестивалі, стипендії учням тощо).

На пресовій конференції проф. Марта Кравців-Барабаш сказала, що нова корпорація буде корисна для української музичної культури.

ЗБОРИ ЛМКЛЮБУ

На голову Літературно-мистецького клюбу вибрана інж. Л. Вертипорох. Клюб є відділом Асоціяції діячів української культури.

ДОБРИЙ ПРИКЛАД

Торонтський комітет для відзначення ювілею «УГолосу» вже зібрав понад 2,000 дол. на розбудову тієї газети. Це добрий приклад підтримки українській пресі.

В. Дідюк

ЛИСТИ ЧИТАЧІВ

СТУДЕНТИ ДЯКУЮТЬ

Український студентський клюб при університеті в неділю 28 червня успішно провів збірку під українськими католицькими церквами. Ми отримали дозвіл від Всеч. парохів ось цих церков: св. Йосафата, св. Юрія, Пресв. Євхаристії, Покрови, Успення і св. Володимира. Збірка принесла 301.39.

Управа студентського клюбу щиро дякує парохам і вірним за підтримку і жертви.

Ірина Кухаришин
Едмонтон голова

НЕ ВБИВАЙ

Історична повість (14)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

— У звірів милосердя більше, ніж у людей!

— Звіра плекай, так він прив'яжеться до тебе, а в людей тільки помста одна, вдяки немає.

— Їду я раз, — розказував Чуйкевич дальше, — понад річкою якоюсь. Вечір гарний такий, теплий. Скупаюся, гадаю собі, ціле тіло — порохи, піт, незгоєні рани. Треба знати, що тоді купіль значить! Вліз я у воду, дивлюся, їгі! примар якийсь, чи що? Русалки, чи живі дівчата? На другому березі річки кілька їх, то виринають, то потапають у воді. Але так якось, мертво і німо, хоч би тобі одно словечко сказали. Підпливаю — а це повішені на гиляках дівчата. Гиляки нагинаються над воду і вони поринають, знімаються гиляки вгору і вони з ними летять, ніби підригують вгору, молоді, гарні, — тільки жий!

На столі смачна страва стигла. Даром Марія Хведорівна казала наготовити її. Страва до губи не йшла.

— Раз знову, заблудив я в степу, з дороги збився, знаєте, як воно буває. Трави високі, тільки небо бачиш; ніби море кругом тебе шумить. Нас тільки кількох, усі не з тих сторін, ніч настигає, — роби що хоч! Виїхали ми на могилу якусь, могила не висока, не далеко зазриш. Ночі чекаємо, щоб за зорями йти. Коли отсе з трав люди виринають. Наші таки. П'ять козаків-молодиків, ще їм і двадцять літ немає. Пібралися за руки і ніби в танку степом бредуть, прямо на нас. Також диво якесь! П'яні, чи що? Аж підійшли, — глядимо, а в них, де очі, там рани одні... Повилуплювали їм очі і так у степ пустили. Вертайтеся до своїх.

Марія Хведорівна руками уші затулила: — Досить, Іване, досить. Ради Бога, мовчи!

Її волосся, здавалося, ще гірше побіліло, а вбрання зробилося ще більше чорне. По зів'ялому обличчю котилися сльози, як горох.

Мотря сиділа витягнена, мов струна. Уста затулені, під очима тіни, від чого очі казалися ще більшими, ніж були. Чоло біле, як стіна, груди то підносяться, то опадають. Брови ніби дві хмари насуваються на себе, — зударяться і блискавки вискочать з-під них.

— Іване! — озивається нараз.

— Що прикажеш, Мотре?

— Відповідь тобі подаю: так...

* * *

Чуйкевич встав, підійшов до неї і простягнув руку. — Значиться, згідна стати моєю?

— Дружиною, — доповіла Мотря.

Марія Хведорівна терла очі рукою. Сон це, чи ява? Збентежена і зворушена оповіданнями Чуйкевича не могла перейти від смутку до втіхи. Уста ломилися, очі кліпали безрадно, лиця кривилися, аж головою вдарила об стіл і заридала.

Обоє молоді прискочили до неї. — Тітко, тітусю, чого це ви? — цілували її руки, Мотря устами припала до її зимного чола.

— Благословіть!

Марія Хведорівна очі вгору зняла і руки на їх голови поклала: — Благословлю вас на долю й недолю. Бог нехай провадить вас.

СТЕПИ ХВИЛЯСТІ

Линяло небо, блідли зорі, поранний туман знімався понад ставком, ніби ставок, встаючи зі сну, позіхав.

Свіжим холодком заносило від ліса. Мотря відчинила кватирку. Впивалася чарами зарання.

Красо ненаглядная, земле безцінная, чи є де краще, як у нас? Степи хвилястії, луги квітчастії і ріки, як алмаз. Ранки румянії, ночі зорянії, сонце як Бог у небесах, — чом же в раю отсім, грізно гогоче грім, чом тут життя, — один жах!

Оповідання Чуйкевича прогнали сон від Мотриних очей. Грізні картини виринали як докір. Хотілося бігти в степ на могилу і грудьми до землі припасти, благаючи прощення в неї, за гріхи власні і за провини батьків. Що ми зробили для тебе, земле свята, чим жертвували тобі, життя наше рідне? Дерлися, жерлися, як божевільні з рук собі добро виривали, а його кругом так багато, — для всякого було б. По скарбах безцінних топчемо — пригадувалися гетьманові слова — але ліниві ми зігнутися і підняти їх. Велика земля, так ладу нема! — заспокоюємо себе, триваючи в давньому...

Сповідалася Мотря ранкові святому, незаплямованому вчинками людськими, сповідалася тишині нічній, що розпливалася у імлах світанкових. Обмий її з суєти повсякденної і намасти душу ісопом, щоб паче снїга убілилася, щоб крином чистим на зелених травах розцвіла, — не без гріхів вона... Полюбила гетьмана свого, алеж і блескові булави піддалася. Влади і слави бажалося їй. Блестіти хотілося, красою і силою променіти, зависливі очі людські під ноги постелити. Прости її, земле свята! Не огнецвіту потребуєш ти, а труженників до жертви спосібних, робітників малим довольних, чистих, покірливих душ.

Такою хоче бути тепер. Руку товаришеві своєму подасть, однодумцеві своєму і вдвоє помандрують шляхами, назустріч нового добра.

Сповідалася Мотря ранкові святому...

І бачила душу свою, горду, химерну царівну, невдоволену підданими своїми. Про горе людське не дбала. А його так багато і таке жахливе воно, — життя один жах!

До ран цілющим ліком припадати, бальсамом милосердя жагу їх гасити, слізьми топити жар. Любов несамолюбиву між людей поділити, як Господь нам велів.

— Такою хотіла бути тепер.

* * *

В руці держала лист, лист писаний власною рукою Мазепи, дрібне, кругляве письмо.

«Не відміняйся в нічому до мене, про що нераз вже слово своє давала і рученьку; а я взаємне, поки жив буду, тебе не забуду... Пригадай тільки слова свої, що давала єси під клятвою, коли виходила з покою мурованого від мене. Хоч так, хоч сяк буде, а любов межи нами не відміниться».

Відмінилася... А чому?

І Мотря сміливою рукою стала здирати з душі тую намітку тендітну, яку сама накинула на неї, щоб не побачити її правдивого обличчя.

Покинула гетьмана, бо так розум велів.

Хотіла йому вільну руку дати до праці для великоог діла. А всеж таки глибоко десь у серці заляг намул недопитої чаші кохання. Обида шевелилася в душі, що відпустив її, що не жертвував для неї усім.

Сама до жертви тої недопустила, а опісля ремствувала на нього.

«Швидше смерти на себе сподівався», — писав гетьман у другому листі, — «ніж такої у серці вашому відміни. Згадай тільки свої рученьки, котрі мені не один раз подавала, що мене, хоч будеш зо мною, хоч не будеш, до смерти любити обіцяла».

Найлюбіші слова не розвіяли гордощів укритих. Не відписувала йому довго, аж врешті відповідь дала, що для неї Івана Степановича немає є тільки гетьман Мазепа, для котрого збереже належну йому вірність і пошану...

* * *

Хай буде так!.. Може воно і краще?.. Пощо дурити себе? Те, що Чуйкевич під липою учора казав, — правда. Поки не віддасться вона, гетьман не перестане думати про неї. Шукатиме доріг, щоб дійти до престола. А престіл у царських руках. Нині цар і для Церкви Бог, цар-антихрист...

І поки не віддасться Мотря, не заспокоїться Любов Хведорівна. Помста і злоба скорпіонами поженуть її на крутий шлях злочину... Пощо?..

Хай буде так, як Чуйкевич казав. Чесною дружиною йому стане, товаришкою життевої мандрівки...

Прощай, казкова мріє дівоча! Перед дійсністю розплинись, як перед сонцем імла! Забудьте, Кочубеєві сади, що колись у Ковалівці зачули. Не говоріть нікому, портрети в бахмацькому дворі про те, що Мотря в гетьманом розмовляла. Нехай воно тайною останеться між ними. Минуть літа, виростуть другі люди, може ті розмови колись, комусь присняться, може знов появиться якась непритямена Мотря, буйна, як весною степ, і неспокійна, як історія наша, і — може, може вона здійснить те, чого Мотрі не довелось здійснити.

Фестиваль народів у Ред Дір

(іп) Едмонтон уліті мас «Клондайк дейс», а Ред Дір (місто між Едмонтоном і Калгарі) вже від двох років організує «Фестиваль народів». Цього року фестиваль відбувся 1 і 2 липня з участю 11 національностей, теж українців. У час всієї імпрези вулиці міста прикрашені прапорами, у вітринах крамниць — привіти й окраси. Багато людей ходять у різних народних одягах. Найбільше, мабуть, скандинавців, також — голляндців і німців.

На фестивалі є виставка ручного народного мистецтва. У великому будинку національні групи мають свої кіоски. Є виступи окремих груп зі своїми танцями. В окремих кіосках продають різні національні страви.

Цілість фестивалю організує комітет, а кожна національна група приготовляє свою виставку й окрему програму. Хоч українців у Ред Дір небагато, однак і вони вже минулого року почали спільно з іншими національними групами приготовляти фестиваль. Торік подбали про виставку ручних робіт і кіоск з українськими стравами.

Цього року вони знову були запрошені до співучасти. Користаючи з попереднього досвіду, вони створили спільний український комітет. Цього року в українському кіоску була виставка українського ручного мистецтва: килими, народні дитячі одяги, прегарні вишивки, дереворізьба, кераміка, писанки, а насередині пишався прегарний «коровай» з пташками.

На запрошення комітету приїхала з Едмонтону п-і Юлія Воловик. Вона показувала, як писати українську писанку. Цей показ, як і вся виставка зацікавили багатьох відвідувачів. Також не менш успішний був продаж українських страв. Увечері відбувалися танки. Едмонтонську «Шумку», як звичайно, вітали дуже тепло і в Ред Дір.

Українська участь у фестивалі вимагала багато праці. Попрацювали там п-ство Мельники, Коляса й інші. До пізньої ночі жінки приготовляли українські страви.

Хоч напередодні фестивалю був зливний дощ, але 1 липня випала погода. Виставку відвідало понад 20,000 людей. Від багатьох відвідувачів українські організатори в Ред Дір почули слово заслуженого признання.

Шукаєте за новим, приємним та континентальним звуком в музиці? Покличте оркестру

FIORE VECCHIO'S Orchestra

З власною музичною програмою та з першоклясним власним надзвичайним проєктом освітлення залі, щоб мати надзвичайно романтичний та пам'ятний вечір. Граємо на забавах, весіллях ітд. При замовленнях просимо дзвонити на тел.: 479-3644

КАТРУСЯ ЧІЧАК
запрошує Вас на
ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ МІТИНҐ
прогресивно-консервативної асоціяції
новоствореної провінційної виборчої округи
Едмонтон-Норвуд
Вівторок, 14 липня, 8:00 год. вечора
Заля Іствуд — 118 авеню і 86 вулиця
Всіх радо вітаємо

ВИНАЙМАЄМО
НОВУ ПАРАФІЯЛЬНУ ГАЛЮ
на родинні і громадські імпрези
Приготовляємо весільні прийняття по приступних цінах.
Парафія св. Володимира в Калдер (Едмонтон)
12726 — 119 стріт. Телефон: 455-4906 або 454-1177

Пачки до Европи й Азії
Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.
Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам наложені.
Оплата за висилку пачки з Англії 11.75 дол. без різниці, чи пачка коштує 40.00 дол. чи 300.00 дол.
М. Лаврин
Overseas European Trading Co.
TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street
EDMONTON 16, Alberta

ЗА ПАТРІЯРШИЙ УСТРІЙ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ

ОБ'ЄДНУЄМО НАШІ СИЛИ В ЕДМОНТОНІ

Григір ПОРОХІВНИК

«Бо єдність — це велика сила», співається в одній з українських пісень. Не пуста це фраза, а досвідом добута істина на шляху історії таки нашого народу, в ділянках церковній, національній, економічній і культурній. Світлі менти нашої історії — це не що інше, як вислід спільних, дуже часто важких змагань нашого народу. Навпаки, тяжкі періоди, це в більшості — наслідки крамол і міжусобиць, незгоди і непорозумінь, коротко — браку єдности.

Єдність — не самоціль. Єдність — передумова великої творчої праці спільнот і народів. Знятися понад сіру буденщину, понад особисті і групові справи, побачити цілість загального добра з точки зору історії і проєкції в майбутнє — це в історії народів роблять одиниці, яких слушно звемо велетнями духу.

Постать нашого верховного архиєпископа Блаженнішого Иосифа, в час нашого великого національного лихоліття, — це яскравий приклад велетня, що своїм творчим духом високо піднявся понад щоденне животіння нашого церковного організму і ще раз, слідами своїх великих попередників, закликає наш народ до творчого, вищого життя. Боже Провидіння привело нашого первоієрарха, після довгих років терпінь, до нас, і його поява справді сколихнула наше церковне життя аж до самих основ. На II Ватиканському соборі Блаженніший Иосиф подав пропозицію створити українську патріярхію. Своєю незабутньою поїздкою по країнах українського поселення він надзвичайно зміцнив почуття єдности і передусім бажання єдности.

У дії за самобутність Української Церкви з її патріяршою структурою правління щораз більше єднаються вірні тієї Церкви у всіх країнах їхнього поселення. Постають місцеві, крайові й міжкрайові ради громадських організацій, щоб мобілізувати сили всіх у спільному домаганні: завершення нашої церковної структури патріяршим устроєм як запоруки життя і розвитку нашої Церкви.

Координація сил в Едмонтоні

До такої мобілізації сил для спільних змагань дійшло також у нас в Едмонтоні на недавніх річних загальних зборах Комітету за патріярший устрій Української Католицької Церкви. Учасники зборів, що відбулися 24 червня, не тільки з признанням відмітили однорічну працю Комітету, а також перевибрали його членів і значно доповнили його новими представниками згідно із проєктом статуту Ради мирян міжкрайової конференції в Торонті і Крайової ради мирян з осідком у Вінніпезі. Перевибрані члени комітету — це пп. Р. Осташевський (гоолва відділу КУК) — голова, Р. Порохівник — секретар, інж. В. Кунда (голова Осередку НТШ) — скарбник, о. протопресвітер Ю. Ковальський і о. митрополичий радник В. Тарнавський — члени. Склад комітету значно поширено. На заступників голови комітету вибрані: д-р М. Снігурович (голова єпархіяльної управи БУК), В. Паік (представник ЛВУ і СУМ) і адв. Ю. Козяк (парафія св. Василія). Пресовим референтом став інж. Зенон Васараб (парафія св. Юрія). На членів управи вибрані о. протопресвітер Я. Федуник (парафія Пресв. Євхаристії), о. Методій Ничка ЧСВВ (парафія св. Василія). Це, здається, перший випадок, що член Василіянського чину є формальним членом комітету за патріярший устрій.

Від єпархіяльної управи ЛУКЖ до комітету увійшли визначні і діяльні членкині жіночого католицького життя п-і Ірина Павликовська і п-і Анна Прийма. Членами комітету є також пп. Юрій Хаба, Володимир Саганський (парафія св. свщ. Иосафата) і Маріян Прокоп (парафія Покрова), всі три уроженці Канади і діяльні одиниці нашої спільноти в Едмонтоні. До комітету вибрана теж п-а Ірина Кухаришин, голова Українського студентського клюбу Альбертського університету.

В члени контрольної комісії вибрані д-р Ярослав Онуферко, як голова Централі українців-католиків Едмонтонської єпархії, д-р Микола Суховерський (голова філії УНО) і адв. Петро Саварин (голова Пластової станиці і голова дивізійників).

На зборах були представники церковних і громадських організацій. Як гостя була теж торонтська студентка Г. Галан, яка тепер веде організаційну роботу між українською молоддю.

Збори вміло вів д-р М. Суховерський. Посилення складу Комітету за патріярший устрій Української Католицької Церкви представниками всього організованого життя нашої громади в Едмонтоні, а передусім — бажання співпраці проводів церковних і світських організацій заслуговує на окреме признання. Це ще один доказ, що вага справи і праці для спільної справи знайшла зрозуміння спільної дії.

Що зроблено досі?

За минулий рік своєї діяльности комітет проробив чималу працю. В неділю 24 серпня 1969 р. організовано велику маніфестацію в обороні переслідуваної Української Католицької Церкви в Україні і для вияву спільного домагання наших вірних завершити структуру нашої Церкви патріяршим устроєм. Того дня була врочиста архиєрейська Служба Божа із знаменним словмо Преосвященного Ніла. У другій частині були доповіді про «Переслідування Української Католицької Церкви в Україні» та «Потреба патріярхії», які виголосили д-р Б. Казимира із Ріджайни і Г. Порохівник, тогочасний голова Ценралі Едмонтонської єпархії. Учасники маніфестації (бл. 1,500) схвалили резолюції, і комітет із супровідними листами вислав їх до Папи Павла VI, верховного архиєпископа, апостольського делегата в Оттаві і всіх наших владик. Письма і резолюції в обороні переслідування Української Церкви були вислані на руки генерального секретаря Об'єднаних Націй, прем'єра Канади і всіх наших федеральних послів.

Комітет повів організовану дію для вислання привітів нашому верховному архиєпископові з приводу його 78-ліття.

10 травня були великі народні збори для мобілізації наших змагань за патріярший устрій нашої Цефкви. Головним промовцем був голова Крайової ради мирян д-р М. Марунчак із Вінніпегу. Імпреза, получена з короткою мистецькою частиною, була дуже успішною. Знову вислано резолюції до Риму і всіх наших владик.

Заходами нашого комітету, зокрема його скарбника інж. В. Кунди, зорганізовано окремий ініціятивний комітет у Ванкувері, Бр. К. Той комітет очолив п. Солтис, членами є пп. Татарнюк, Климко, Петелицький і суддя М. Бартман. У засіданні взяло участь бл. 35 осіб, між ними о. С. Чеховський з Річмонду і о. Б. Ганушевський із Ню Вестмінстеру, д-р М. Гуцуляк та інші. Ініціятивний комітет плянує почати працю у вересні.

Заходи для організування подібного комітету пороблено також у Калгарі.

Члени нашого комітету увійшли також у склад Крайової Ради громадських організацій, а саме п. Р. Осташевський як заступник голови, а інші члени комітету — як члени Ради. Пп. Осташевський і Порохівник увійшли також у склад Координаційного комітету українських організацій Канади і ЗДА.

Голова комітету п. Р. Осташевський був двічі у Вінніпезі, де мав розмови з головою Краєвої Ради д-ром М. Марунчаком і конферував з представниками Рад Торонта і Вінніпегу.

Голова і секретар комітету відбули ряд розмов з Преосвященним Нілом. На зборах висловлено Владиці вдячність за цінні поради і вказівки.

Комітет відбув п'ять засідань, вислав 116 листів і одержав 39. Скарбник інж. В. Кунда подав у звіті, що комітет зібрав $3,878.93, з чого переслав верховному архиєпископові $2,678.50. Після сплати належних видатків у касі залишилося $85.74.

Учасники зборів висловили комітетові признання за проведену працю рясними оплесками.

Що робити далі?

У своєму слові перевибраний голова комітету п. Р. Осташевський подав деякі напрямні праці на майбутнє. «Наша ціль», казав він, «це збереження єдности і закріплення незалежности помісної Української Католицької Церкви з патріяршим устроєм, прийнятим синодом українських католицьких єпископів 4 жовтня 1969 р. в Римі».

Далі, одне з перших зобов'язань нововибраного комітету буде ухвалення статуту, проєкт якого, прийнятий координаційним комітетом Канади і ЗДА, вже маємо.

Вирішено організувати інформаційно-дискусійний вечір для молоді на тему патріярхії. Це справа важлива, бо мається враження, що деякі уроженці Канади через непоінформованість трактують справу патріярхії як політичний вияв, а не як суттєву справу природи нашої Церкви.

Згідно з рішеннями запланованого з'їзду Ради комітетів, наш комітет проведе кампанію за патріярший фонд.

Ухвалену синодом єпископів конституцію треба впроваджувати в життя всіх наших єпархій. Миряни повинні цього домагатися від ієрархів у випадку потреби.

Тут, на мою думку, взагалі є початок справжньої дії. Коли самі не будемо послідовні у наших рішеннях, дарма вимагати рішень від інших. Влучно цю справу відмітили «УВісті» (17 червня) у редакційній статті: «Виразно ставнувши...» — так казалося в першій постанові IV архиєпископського синоду, що відбувся торік восени. Тепер, мабуть, ще більше почувається в нас потреба *виразности* (підкреслення моє). Синод був — і що далі?» Далі, «УВісті» кажуть: «Великою мірою це залежить від спільного ставлення і спільної дії ієрархів. Їхня нарада чи й новий формальний синод, здається, дуже потрібний, а може, й необхідний».

Погляд «УВ», на мою думку, стає також напрямною праці нашого комітету. Нам потрібно вказувати на потребу створення постійного архиєпископського синоду.

Наш комітет, а також інші комітети, повинні фінансово допомогти організувати наукові конференції знавців-юристів та істориків (не тільки церковних) й публікувати їхні праці чи доповіді для вжитку своїх і чужих.

Помісність Української Католицької Церкви і бажання її завершення справжнім патріяршим устроєм привела до об'єднання праці громадських і церковних організацій Едмонтону. Це позитивний вияв свідомости завдань нашої спільноти: зберегти і зміцнити нашу найбільшу духову силу — нашу Церкву. Хай Всевишній благословить нашу спільну працю. Працюймо з надією. «Бо єдність — це велика сила».

КОНКУРС ДЕКЛЯМАЦІЙ

(бк) У вінніпезькій середній школі ім. Расела відбувся конкурс деклямацій українських поезій з участю бл. 60 учнів. Конкурс організувала Манітобська асоціяція новітніх мов.

Переможці одержали нагороди.

Це був перший цього року конкурс у Манітобі.

нова
федеральна
найнижча
заробітна платня
$1.65

КАНАДСЬКЕ РОБІТНИЧЕ (СТАНДАРТНЕ) ЗАКОНОДАВСТВО поправлено, збільшуючи найнижчу заробітну платню до $1.65 на годину, починаючи від 1 липня 1970.

Припис про нову найнижчу ставку відноситься до робітників, яким 17 років чи більше та які працюють у підприємствах, що підлягають федеральному законодавству, яке включає:

- Міжпровінційні та міжнародні
  - — залізниці
  - — шляховий транспорт
  - — телефонічні, телеграфічні та каблеві системи
  - — перевіз вантажів та їхню обслугу
  - — канали
  - — пороми, тунелі та мости
  - — руропроводи
- Радієві і телевізійні передачі
- Повітряний транспорт, літаки та летовища
- Банки
- Риболовлю за заплату
- Видобування та перерібка урану
- Збіжжеві елеватори
- Млини для виробу муки та корму для худоби, магазини для корму для худоби та млини для чищення збіжжя.

По дальші інформації пишіть до:
Director,
Labour Standarts Branch,
Canada Department of Labour,
Ottawa 4, Ontario.

CANADA DEPARTMENT OF LABOUR
Hon. Bryce Mackasey, Minister
J. D. Love, Deputy Minister

Показовий концерт учнів школи М. Дитиняк

(о. р.) Велику ролю в людському житті грає музика. Музика — це виховний чинник, що ушляхетнює людину й підносить на дусі. Тому, крім обов'язкових предметів, які діти вивчають у школах, батьки здебільша дбають про те, щоб їх діти вчилися грати на різних музичних інструментах.

Щороку при кінці навчального року відбуваються кінцеві виступи учнів музичних шкіл. Це наче — кінцеві іспити.

Такий концерт молодих піяністів — учнів музичної школи Марії Дитиняк відбувся 23 червня в Едмонтоні в залі «Шо орган енд піяно компані». Виступали 32 учні від 1-ої до 9-ої кляси. Програма концерту була різнородна, виконувалися твори українських та інших композиторів. Дуети перепліталися з сольо.

Слідкуючи кожного року за грою учнів, видно значний поступ як у технічнім виконанні, так в інтерпретації творів.

Крім кінцевого концерту, учні цього року мали ще два виступи. З нагоди ювілею Бетговена дали відповідну програму. Декотрі брали також участь у різних музичних фестивалях.

Вчителька М. Дитиняк сказала, що кожного року відбуваються іспити перед комісією Торонтської консерваторії. Такі іспити бувають взимі і вліті. Взимі 12 учнів склали іспити: 2 — відмінно, 6 — дуже добре, 4 — добре. Цього літа 12 учнів робили іспити. Про вислід консерваторія повідомить пізніше.

Побажавши учням приємних вакацій, учителька закликала їх не забувати про фортепіян. Учні піднесли п-і Дитиняк китицю квітів.

ДЕ, ЩО, КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

П'ятниця, 10 липня:

о 7.30 веч. — ширші сходини членів УНДому (з перекускою) у власній відновленій домівці при 9620 - 109 авеню.

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

Український католицький тижневик ◆ Виходить щочетверга в Едмонтоні ◆ Видає Спілка «Українські вісті» ◆ Річна передплата в Канаді: $5.00, поза Канадою: 6.00; зміна адреси: 15 центів.

Published every Thursday in Edmonton ◆ Member of the Canadian Weekly Newspapers Association ◆ Yearly subscription in Canada — $5.00, in other countries — $6.00.

Ukrainian News, 10967 - 97 Street, Edmonton 17, Alberta
Телефон 422-5708 Telephone
Second class mail registration number 1035.

ЗРОЗУМІТИ МІСІЮ УКРАЇНСЬКОЇ ПОМІСНОЇ ЦЕРКВИ

✠ НІЛ, Едмонтонський єпископ

Слово, виголошене в Торонті в час Дня помісности Української Католицької Церкви

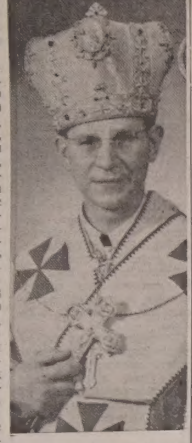

Ще ніколи український нарід не був так порозкиданий по п'ятьох континентах світу, по Европі, Азії, Америці, Австралії та Африці, як у наш час.

Такі країни, як Англія (понад 51 мільйон населення за статистикою 1969 року), Італія (понад 50 млн), Франція (бл. 47 млн), Еспанія (понад 30 млн), Швеція (бл. 8 млн.) чи Швайцарія (понад 5 млн), що своїм населенням рідко дорівнюють Україні, а часто мають куди менше населення, всі вони втішаються свободою і державною незалежністю. Державну незалежність мають навіть такі держави-ліліпути, як Андорра (14 тисяч), Сан Маріно (бл. 18 тис.), Ліхтенштайн (бл. 20 тис.), Монако (бл. 22 тис.), Люксембург (бл. 335 тис.) та інші. Ті живуть вільним життям. Вільного державного життя не має нарід український. Йому не вільно бути господарем на своїй землі, належати до вільних народів кола. Не може він мати свого вибраного народом уряду, не може мати свого війська, своєї валюти, своїх амбасадорів у країнах світу і взагалі всього, чим самостійні народи втішаються.

У наші дні не вільно Церкві існувати в Україні. Заборонена там навіть назва «Українська Церква». А діється це, бо не український нарід вирішує свою долю. Остаточне слово має «совіт нечестивих» з його захланними сусідами.

НАШІ ДОСВІДИ НА ІСТОРИЧНОМУ ШЛЯХУ

Багато-багато досвідів пережив український народ на своєму історичному шляху. Давні наші літописи повні згадок про хозарів, печенігів, половців. Потім прийшла монгольська навала. А далі — татари й турки. Скільки скорботи в наших давніх думах!

Літопис українського народу під роком 1169-им записав Андрія Боголюбського, що вчинив облогу Києва і три дні грабував столицю нашої батьківщини. А що не міг забрати до Суздаля, те ще три дні палив і руйнував. Славне місто Львів, яке заснував князь Данило і назвав ім'ям свого сина Лева, 1340 року зруйнував польський король Казимир і скарби повіз до Равелю.

Велике горе пережив український нарід у час першої світової війни. Забирав тоді ворог дзвони з дзвіниць. Куди більше горе принесла друга світова війна. Тоді ворог закривав і руйнував старовинні пропам'ятні церкви.

Кривавилося серце народу, коли він дивився, як його тисячорічний дорібок обертався у згарище й попелище. Однак нарід наш не занепав духом. Ні раніш, ні тепер. Не потонув він у хвилях різних навал; не розчавили його колеса історії. Як казковий фенікс, зі згарища він вставав до нового життя. Ось у наші дні відбувся архиєпископський синод, що свідчить про наше бажання бути, жити, розвиватися.

У чому таємниця цієї сили? Де джерело цього безнастанного відроджування? Питаймо, кого хочемо, шукаймо, де хочемо — задовільна й об'єктивна відповідь буде одна: український нарід перетривав усі страшні буревії, тому що був народом в і р у ю ч и м, тому що любив і був вірний своїй Церкві і рідній традиції.

Світло Христової віри просвітило долю українського народу. Християнство, офіційно прийняте майже тисяча років тому великим князем Володимиром, допомогло зберегти всі вартісні первні давньої української культури, воно об'єднало окремі українські племена в один історичний нарід, воно створило самобутню українську культуру, мистецтво, літературу. Християнська віра дала надхнення таким велетням, як Шевченко, Шашкевич та багато інших. Церква з України висилала священиків-місіонерів і сюди, до Канади, і до сусідніх ЗДА, до Бразилії, Аргентини, Австралії, Німеччини, Франції, Англії та інших країн.

Чарівною красою свого українського обряду Церква захоплювала вірних цілі віки. Та, мабуть, ще ніколи цей обряд не заблистів такою повагою і величністю, як у соборі св. Петра в Римі на II Ватиканському соборі, перед збором 2,500 ієрархів усіх обрядів світу.

У поході віків, коли в Україні все хиталося і здавалося, все впаде, коли не справджувалися надії на чужих, ні навіть на своїх, то крізь усі сторіччя золотою ниткою йде благотворний вплив Церкви. Вона, Церква, була єдиною твердинею, що стояла непохитно. Стоїть вона й тепер і має відвагу проголошувати всім свою історичну місію, яку сподівається виконати в найближчій будучині.

НАША ДОБА

Доба, що її переживаємо, принесла українському народові багато гірких несподіванок: поневолення й терор на рідних землях; ув'язнення всієї української ієрархії; переслідування Церкви; розпорошення мільйонів людей по всьому світу. Проте на наших очах також сповнилися хоч деякі зрії. Бачимо неабиякі здобутки, що будуть, сподіваємося, початком дальших досягнень. Був час, коли ми мріяли про кардинальський капелюх для львівського митрополита — Божого слуги Кир Андрія Шептицького. Це високе відзначення одержав його наступник. Ми тужили за тим, щоб Церква в Україні була чимось вищим за митрополію. І ось у наші дні львівському митрополитові визнано права верховного архиєпископа, які дорівнюють правам патріярха.

З історії знаємо про різні, здебільшого досить несмілі дії за створення патріярхії. Від митрополита Рутського аж до митрополита Шептицького снувалися про це пляни, робилися деякі намагання. Щойно ми були свідками, як Блаженніший Йосиф на II Ватиканському соборі в імені всієї української ієрархії виступив ясно й виразно як речник справи Київсько-галицької патріярхії.

Лише зі шкільних підручників колись ми вчилися про вселенські собори. Недавно ж ми були свідками, що ще ніколи в історії Церкви не було стільки українських Владик, з такими високими позиціями, які в різних проблемах брали слово і ставили пропозиції, як на II Ватиканському соборі. Коли робити порівняння у відсотках, то вони своєю участю перевищили ієрархів усіх країн і всіх обрядів.

Відомі були відвідини українських ієрархів по своїх єпархіях чи й деколи по заокеанських країнах. Згадаймо шан'ятні подорожі митрополитів Шептицького й Богачевського, архиєпископа Бучка. Але поїздка Блаженнішого Йосифа, нашого первоієрарха, по Канаді, ЗДА, Бразилії, Аргентині, Австралії, а потім і по інших країнах перемінилася у справжню тріюмфальну подорож усієї Української Церкви.

Все це — видні, справжні досягнення. Українське ім'я ще ніколи не було відоме в світі, як тепер. Церква наша ще ніколи не була така знана, як у наш час. Живемо в добу безсумнівних героїв, у добу численних ісповідників віри, у добу справжніх велетнів духа. Дасть Бог, що й кристалізація кінцевої фази наших змагань, із формальним заснуванням Київсько-галицької митрополії, з інтронізацією першого нашого патріярха, стане радісною дійсністю.

Сьогоднішній День помісности Української католицької Церкви в Торонті є радістю для нас усіх. Присутність ВІПреосвященніших ієрархів: митрополита Кир Максима, господаря Кир Ісидора, гостя Кир Ярослава зі священиками й вірними, ченцями і черницями є надхненням для нас усіх. Виконуємо наказ історичної хвилини. І це є нестримною заохотою йти до дальших досягнень.

ВЕЛИКА МІСІЯ

Радіємо дотеперішніми здобутками нашої доби. Це природно. Але на цих лаврах нам не вільно вже відпочивати. Перед нами відкривається велика місія помісної Української Церкви. Для виконання цієї місії потрібна монолітна релігійно-народна єдність. Потрібна щира співпраця вірних з ієрархією. Потрібна також матеріяльна підтримка. Тому патріярший фонд — чи він буде з одноразових більших пожертв, чи з відсотків фундації — є необхідною вимогою часу.

Щасливі будемо, коли зрозуміємо місію Української помісної Церкви. Щасливі, коли усвідомимо наказ історичної хвилини, що ним є єдність і помісність, себто автономність, Української Церкви. Щасливі, коли виконаємо покладений на нас обов'язок. Однак треблаженні, тричі щасливі будемо, коли дорожитимемо тисячолітньою культурою і традицією рідної Церкви, захопимося красою її обряду, полюбимо Церкву в Україні. Тоді дасть Бог, що ми, доселенці Канади, як синтеза українських надбань на переселенні, залишимося частиною українського моноліту, квітучою галузкою велетенського дерева помісної Української Церкви. Тоді українські поселенці на п'ятьох континентах будуть тільки віддалені одні від одних, а не розділені. Об'єднані в одній Київсько-галицькій патріярхії українські поселенці з п'ятьох континентів світу — у своїх дітях, унуках і правнуках — будуть відвідувати Львів з давнім Галичем, золотоверхий Київ зі Св. Софією, щоб звідти черпати нових, свіжих життєдайних надхнень у мандрівці народів і віків.

15,000 УЧАСНИКІВ МАНІФЕСТАЦІЇ В ТОРОНТІ

Виконувати постанови архиєпископського синоду

КАЖЕ ТОРОНТСЬКИЙ ЕПИСКОП ІСИДОР

Закликаючи до єдности і взаємного довір'я, торонтський єпископ Ісидор сказав, що постанови IV архиєпископського синоду є «наріжним каменем» нашого церковного життя. Всі маємо ті постанови «впроваджувати в щоденне життя», сказав він.

Вл. 15 тисяч народу було на архиєрейській Службі Божій та мистецькій програмі в Торонті 21 червня. Вони з'їхалися з різних кінців Канади й Америки, щоб виявити льояльність до історичних постанов архиєпископського синоду УКЦеркви від 4-го жовтня 1969. До Торонта прибули представники з таких місцевостей Канади, як Едмонтон, Саскатун, Ріджайна, Вінніпег, Монреаль та довколишніх місцевостей Торонта. Багато людей було з Чікаго, Клівленду, Дітройту, Нью Йорку, Філядельфії, Трентону та інших міст.

Врочисту Літургію на площі Канадської крайової виставки служили митрополит Максим і єпископи Ніл (Едмонтон), Ісидор (Торонто) і Ярослав (Чікаго). Був теж о. митрат В. Кушнір з Вінніпегу.

Блаженніший Йосиф, запрошений на «День помісности УКЦеркви», не маючи змоги прибути до Торонта, прислав привітальне слово, записане на магнетофонній ленті, яке учасники великого зібрання слухали стоячи.

В часі Літургії співав хор «Прометей» під керуванням п. В. Кардаша. Диякували о. Р. Набережний, о. О. Гошуляк і дияк О. Гошуляк.

До Святого Причастя підходило дуже багато вірних.

(закінчення на 5 стор.)

ПРИВІТ ПОСЛА ЛИСОГОРА

голови президії СКВУ

Я приношу вам поклін і привіт та найкращі побажання і запевнення повної підтримки від нашої найвищої репрезентації, від президії секретаріяту Світового конгресу вільних українців.

Ми зібралися сьогодні, щоб молитвою, піснею і словом заманіфестувати нашу любов і нашу відданість до найвищої вартости і найбільшого призначення людини на землі: її служіння і її праці на славу її Творця, Творця неба і землі.

Єдине, чого ми прагнемо — це можливість виконувати це наше призначення так, як цього вимагають прагнення нашої душі та наші найкращі спосібності, згідно з нашими тисячолітніми традиціями, в рамах нашої помісної Української Католицької Церкви. Ми всі впевнені й переконані, що найкращу і найбільшу можливість виконувати це наше призначення і наше бажання запевнить для нас і для тих, що прийдуть після нас, організаційне завершення нашої помісної Української Католицької Церкви у створенні її патріярхії.

Немає сьогодні українця-католика, який не був би цього свідомий і який цього собі не бажав би.

Наше сьогоднішнє торжество має на меті довести це до відома тих, від кого це залежить. Скажімо на цьому великому форумі, що це найбільше і невідкличне прагнення всього нашого Божого народу.

В імені всіх членів українського католицького віровизнання та їх численних установ на цьому місці заявляю і прирікаю, що Світовий конгрес вільних українців чинитиме все, що в його силі і спроможності, щоб цю мету, організаційне завершення помісної Української Католицької Церкви створенням її патріярхії, досягнути.

Так нам, Боже, допоможи!

Слово Владики Ніла в Торонті

(закінчення з 2-ої кол.)

СЛОВО МИХАЙЛА МАРУНЧАКА,

голови Канадської крайової ради громадських організацій

Є хвилини в житті спільноти чи народу, які вимагають мобілізації сил всієї спільноти, які вимагають народної мужности та невгнутої стійкости!

Сьогодні в наших ранніх молитвах та маніфестації, що тепер перед нами розвивається, ми цю мужність і стійкість виявляємо в користь патріяршого устрою Української Католицької Церкви.

Ми з'їхалися з різних кінців Канади і З'єднаних Стейтів Америки, щоб голосно заявити перед своїми й іншими, що ми з відкритими серцями підписуємось під синодальними ухвалами 4 архиєпископського синоду з дня 4 жовтня 1969 р.

З нашими маніфестаційними виявами йде вперед наша Ієрархія на чолі з Блаженнішим Йосифом. В ранній архиєрейській Богослужбі і перед хвилиною ми чули батьківський голос цього Страдника, який закликав нас до єдности, мужности та стійкости.

Рідко переживаємо в нашому житті такі величні та хвилюючі хвилини як це саме в цей святковий момент. Вони тим більш урочисті в наших душах, бо стосуються наших глибоких та інтимних почувань у відношенні до Бога, Церкви і народу. Всі ці три поняття та співвідношення вміщуються в ієрархічній будівлі, що зветься помісністю нашої Церкви.

Наша помісність — це наша конституція та наша адміністрація.

Наша помісність — це вірність нашій тисячолітній церковній та народній традиції.

Наша помісність — це послух і дисципліна, виявлена верховному архиєпископові Блаженнішому Йосифові та учасникам синоду нашої Церкви.

Наша помісність — це духова єдність з нашою матірною Церквою на рідних землях.

Наша помісність — це єднання з нашими братами на всіх континентах.

Наша помісність — це не тільки декларація слів, але послідовна дія.

Наша помісність — це далекойдуче плянування, в якому виявляємо нашу тверду волю жити в століттях майбутньої історії.

Наш помісність — це наша місія у вільному світі, для тієї Церкви і народу, який терпить, бореться і не здається.

Наша помісність — це наші щоденні — малі, більші й великі — обов'язки супроти нашої Церкви і народу та країн нашого поселення.

Наша помісність — це вияв послуху і дисципліни Святішому Отцеві враз з нашими святими проханнями та вимогами.

З цими думками я вітаю вас, українська святкова та маніфестаційна громадо, від імені Канадської крайової ради громадських організацій за здійснення патріярхії Української Католицької Церкви. Вітаю нашого Преосвященного митрополита Максима, який завжди з народом та його потребами. Вітаю Преосвященного Владику Ісидора, достойного господаря цих величавих святкувань. Вітаю Преосвященних Владик Ніла з далекого Едмонтону і Ярослава зі сусіднього Чікаго. Вітаю наших Всесвітліших отців митратів і всіх духовних отців, як теж черненчі й черничі чини.

Мені надзвичайно мило привітати проводи наших центральних установ Канади й Америки в особах о. д-ра митрата Василя Кушніра, голови Комітету українців Канади, п. Гната Білинського, репрезентанта Українського конгресового комітету Америки. Вітаю п. Йосифа Лисогора, голову Світового конгресу вільних українців, який репрезентує тут всю нашу діяспору. Ці достойні представники склали тут перед нами свою заяву, і ми радіємо, що наша спільнота у вільному світі творить один моноліт у наших змаганнях за патріярхію УКЦеркви.

Вітаю сердечно представників крайових та місцевих організацій Канади та Америки, передусім делегатів товариств і рад, які активно змагаються за патріярший устрій нашої Церкви.

Вітаю від душі проводи наших жіночих організацій. Щиросердечно вітаю цю бадьору молодь, виструнчену в лавах Спілки української молоді, Пластового уладу та інших організацій, які перед вами, достойна громадо, виявили повну солідарність з тими ідеями, за які ми невгнуто стоїмо.

Вітаю кожну і кожного з вас у цій величній маніфестації.

Вітаю в а с привітом: б у д ь м о !

Будьмо в нашій помісності з'єднані братньою любов'ю! Будьмо сильні духом! Будьмо діючі нашою цільною жертвою та працею! Будьмо невгнуті, бо йдеться про наше життя, спасіння душ та народну честь!

ТЕКСТ ПРИВІТУ

Блаженнішому Йосифові

Зібрані дня 21 червня 1970 р., в Торонті на святкуваннях Дня помісної Української Католицької Церкви пересилають із сердечною любов'ю і відданістю свій палкий привіт та сердечну подяку за Ваше архиєрейське слово.

Ми впевнені в тому, що в короткому часі завершиться будівля нашої Церкви українською патріярхією, згідно із постановами, схваленими на IV архиєпископському синоді УКЦеркви.

З синівською відданістю митрополит Максим Германюк, владики і духовенство Координаційний комітет українських організацій Канади і ЗДА за здійснення патріярхії УКЦеркви, організоване мирянство.

BAYDALA Drug Stores

- Parkade (Cor. 103 St. & Jasper Ave.)
- Avord Arms (Avord Arms Bldg.)
- Northgate Professional Bldg. (12948 - 97 St.)

Specializing in Wigs — Radios — Prescriptions

"OPEN TILL MIDNIGHT ALWAYS"

Плян зменшення засівного поля під пшеницю кінчається 15 липня!

Залишається вам час тільки до наступного тижня, щоб ви мали право *до якої-небудь заплати* передбаченої федеральним урядом, щодо програми зменшення засівної площі під пшеницю. Аплікації на пермітові книжки Пшеничної Ради на 1970-71 збіжжевий рік мусять також бути переслані з аплікацією на заплату програми зменшення засіву до 15-го липня. Якщо ви ще не виповнили вашу аплікаційну форму Operation LIFT і не дали вашому агентові елеватора — зробіть тепер!

"Operation LIFT"
500 Financial Building
Regina, Saskatchewan
Phone...522-2637

Issued under authority of the Hon. H. A. Olson and the Hon. O. E. Lang

П'ЯТА НЕДІЛЯ
19 липня

ЛИСТ ДО РИМЛЯН:
зач. 103

Брати, бажання мого серця і молитва до Бога є за них на спасіння. Бо свідчу їм, що мають ревність Божу, але нерозумну. Бо не розуміючи справедливости Божої і стараючися свою поставити, не покорилися справедливості Божій.

Бо ціль закону — Христос для справедливости кожному віруючому. Бо Мойсей пише, що чоловік, котрий сповняє справедливість із закону, житиме в ній. А справедливість з віри так говорить: Не кажи в своїм серці: хто вийде на небо? Себто щоб Христа спровадити. Або: хто зійде в безодню? Себто, щоб Христа вивести з мертвих.

Або що говорить? Близько тебе є слово в твоїх устах і в твоїм серці, це — слово віри, котре проповідуємо.

Коли твоїми устами визнаватимеш Господа Ісуса і віритимеш у твоїм серці, що Бог підняв його з мертвих, спасешся.

Бо серцем вірується для справедливости, а устами визнається для спасіння.

СВЯТА ЄВАНГЕЛІЯ ВІД МАТЕЯ: зач. 28

У той час, коли прийшов Ісус у Гадаринську землю, заступили йому дорогу два біснуваті, що вийшли з гробовищ вельми люті, так що ніхто не важився переходити тією дорогою. І ось вони закричали, кажучи: „Що нам і тобі, Ісусе, сину Божий? Чи ти прийшов перед часом мучити нас?"

А оподаль від них паслося велике стадо свиней. І біси просилися в нього: „Коли нас проганяєш, то дозволь нам увійти у стадо свиней".

І сказав до них: „Ідіть!" І вони вийшли і увійшли у свині, і ось усе стадо кинулось із кручі в море та й погинуло у водах.

А пастухи повтікали і, прийшовши в город, розказали все і про біснуватих. І ось увесь город вийшов Ісусові назустріч; та, як побачили його, просили, щоб він пішов собі з їх сторін.

І він увійшовши у човен, переплив і прибув у свій город.

Виконувати постанови архиєпископського синоду

(закінчення з 4 стор.)

Почесну сторожу держала молодь з прапорами. Погода була прегарна.

В час Літургії митрополит Максим та єпископ Ісидор сказали слово про потребу молитися і дбати за зміцнення єдности Української помісної Церкви.

«Верховний архиєпископ — сказав торонтський єпископ Ісидор — скликав усіх владик на синод. Це сталося, і належить вже до історії. Єпископи, зібрані на синоді, заявили, що приступають до нормальної діяльности — полагоджувати справи єпархій українсько-руського обряду, як члени синоду, під проводом верховного архиєпископа».

«Синод звернувся до Святішого Отця з проханням, піднести титул верховного архиєпископства до ступня патріярха».

«Що нам, отже ж, лишається? Ніщо інше, як — прийняти, визнати і наді все виконувати постанови синоду. А щоб синодальні постанови мали бажані успіхи, ми повинні молитися до Всевишнього за їхнє здійснення».

«Крім цього, треба, щоб наші духовні Отці, і ченці, і всі миряни старалися їх упровадити в щоденне життя. Бо це тривкі наріжні фундаменти, на яких буде спиратися ціле життя нашої Церкви як в Україні, так і поза її межами. Бо лише тоді збережемо канонічну одність і сповнимо наше післанництво».

«Далі, маємо плекати пошану і довір'я до нашого церковного і національного проводу. Бо метушня і легковажне осуджування не принесе користи».

«Архиєпископський синод висловлює признання нашим церковним і громадським товариствам, організаціям і установам мирян, які в дусі християнського апостоляту беруть діяльну участь у праці нашої Церкви та посвячують для неї свої найкращі сили. Вони, вищезгадані, приготовили нинішнє торжество, тож хай буде їм дяка і слава».

У пополудневих годинах відбулася концертова програма, яку започаткувала дефіляда молоді Пласту і СУМ. При відкритті промовляли д-р Ю. Пелех та д-р Ю. Городиловський — як представники Координаційного комітету. Від Канадської крайової ради громадських організацій за здійснення патріярхату УКЦеркви привітальне слово сказав д-р М. Марунчак. Від імени президії КУК говорив о. д-р В. Кушнір, від УККА — п. Гнат Білинський, а від секретаріяту СКВУ — голова Иосип Лисогір.

З привітальним словом виступали теж чотири ієрархи.

Багату мистецьку програму виконували оркестра Торонтського осередку СУМ «Батурин», чоловічий хор «Прометей», мішаний хор свято-Миколаївської церкви в супроводі струнної оркестри Музичного інституту ім. М. Лисенка, дівочий хор «Веснівка», чоловічий хор «Прометей» із Чікаґо і дівочий хор «Черемшина».

Окрему точку мав танцювальний ансамбль МУНО «Калина». Святкову маніфестацію закінчено відчитанням ухвал. Їх оформив проф. В. Маркусь, і їх прийнято на нараді координаційного комітету, що відбулася попереднього дня.

Постанови, прийняті довготривалими оплесками, свідчили, що українська спільнота Канади і ЗДА вестиме дію за повне здійснення патріярхії УКЦеркви. Торонтське велике зібрання виявило, яка дорога для спільноти ця справа.

Найближча того роду маніфестація буде в Філядельфії.

Нові мозаїки в римській церкві св. Софії

Мистець Святослав Гординський працює над новими мозаїками в церкві св. Софії в Римі.

За проєктом того ж мистця буде поставлений мармуровий іконостас.

Ватиканський щоденник «Ль'Оссерваторе Романо» вмістив статтю з описом виконаних уже мозаїк у римській церкві, яка є «символом віри, мучеництва й надії Української Церкви й народу».

У Торонті вибирають Раду пресвітерів

На недавній конференції духовенства Торонтської єпархії створено Раду пресвітерів, яка має бути дорадчим і зв'язковим органом між єпископом і священиками. Рада має 11 членів. З них 9 (оо. М. Бутринський, о. Я. Гаймапович, о. Т. Гарасимчук, о. М. Комар, о. І. Мончак, о. Р. Набережний, о. І. Перейма, о. П. Хомин, о. Я. Чиж) вибрані; два будуть призначені.

МУДРІСТЬ РАДОСТИ І МУДРІСТЬ СМУТКУ

о. Микола ДЯДЬО

«І дай мені мудрість радости і мудрість смутку: нехай тішуся лише тим, що до Тебе веде, нехай смучуся лише тим, що від Тебе віддаляє».

У своїй молитві за Божу мудрість Божий слуга Андрій просить мудрости в успіху і невдачі. Звичайно, успіх приносить людині радість, а невдача — смуток. Але, як у всіх життєвих обставинах, так зокрема у радості і смутку треба нам небесної мудрости, щоб знати, коли направду треба *радіти* і коли направду треба *сумувати*.

Божий слуга Андрій мав небесну мудрість уже тоді, коли про неї просив. Бо ж у другій половині свого прохання він заявляє, що мудрий небесною мудрістю тішиться лише тим, що *веде* до Бога, а сумує лише тим, що від Бога віддаляє.

Бувають т. зв. успіхи, що віддаляють людину від Бога, і тому люди радше повинні б сумувати, що їх мають. Скільки ж нині людей, що кажуть, нібито Бог помер! Для них Він помер. Він помер у їхніх душах, або, точніше, вони померли для Нього і для себе! Ті, що Бога «поховали», живуть для вигоди, неробства, розпусти. Вони здебільшого молоді, здорові, фінансово забезпечені майном своїх батьків; мають змогу студіювати чи працювати, мають всякі життєві можливості до «успіхів». Виглядало б, що в цих «успіхах» вони повинні б тішитися і за них Богові дякувати.

Однак по правді вони, власне, повинні б сумувати, бо ті «успіхи» їх віддаляють від Бога. А що від Бога віддалює, те повинно смутити. Деколи ті «успіхи» їх уже так віддалили від Бога, що вони втратили Його зі своїх очей і їм здається, ніби Він «помер».

А є багато життєвих невдач, які ведуть до Бога. І хоч земні люди ними засмучені, розумні небесною мудрістю тішаться ними, бо ті «невдачі» ведуть до Бога. Це, власне, і є *блаженства*, проголошені Христом Господом у нагірній проповіді. Це буде темою найближчої статті.

ПАТРІЯРШИЙ ЄПИСКОП

До Едмонтону минулого тижня прибув із СССР єпископ Російської Православної Церкви Макарій (Свистун). Він призначений на наступника покійного архиєпископа Пантелеймона Рудика.

Між вірними Російської Православної Церкви в Канаді, які досі залишаються під владою московського патріярха, є чимало людей українського роду.

Новий владика, якому тільки 31 рік, був висвячений на єпископа в Києві 7 червня ц.р.

Відповідаючи на запитання репортерів, він сказав, що в СССР, де Церква відділена від держави, «держава не втручається в церковні справи».

Єпископ Макарій і два його священики, що приїхали з ним, залишаються совєтськими громадянами.

ЗА ЄДНІСТЬ УКРАЇНСЬКОЇ ЦЕРКВИ

ПЕРВОІЄРАРХ ЙОСИФ БЛАГОСЛОВЛЯЄ УЧАСНИКІВ МАНІФЕСТАЦІЇ У ТОРОНТІ

Учасникам недавньої маніфестації «День помісної Української Церкви» Блаженніший Йосиф, верховний архиєпископ і кардинал, прислав привітальне слово, вказуючи на «преважливу справу» єдности.

Маніфестація відбулася в Торонті 21 червня.

Текст привітального слова:

«Високопреподобним Владикам, Митрополитам, Архиєпископам, Єпископам, духовенству, монахам і монахиням, всім вірним на святі єдности Церкви і народу в Торонті — мир і благословення!

Піднята Їх Преосвященством Кир Ісидором думка і проведення в життя свята єдности Церкви і народу належить, без сумніву, до найвищих і найвеличавіших у нашому повоєнному житті.

«Да всі єдино будуть — щоб усі були одно» (Іоан 17; 21) — це найважливіший заповіт Христа для внутрішньої організації Церкви. І коли Христос, при кінці свого життя, так гаряче молився за єдність, то безсумнівно в ній міститься і єдність поодиноких народів, зокрема українського, бо не можемо з'єднатися в цілість, коли частини роз'єднані. Ми не зможемо нічого вчинити і провести в життя, як не будемо тісно злучені зі собою як нарід і пройняті тією самою свідомістю і тією самою волею діяння!

Та, як нарід, ми не можемо бути з'єднані, якщо не з'єднана наша Церква. Слава Богу, всі українці на всій земній кулі зрозуміли вже це і пройнялися цією основною свідомістю. Ми творимо, де б ми не були, один нарід, живемо, дорожимо всіма його успіхами і болієм невдачами, ми усі задивлені в його майбутнє і пройняті його будучим!

Церква є найвищою і наймічнішою творчою і діючою силою! Водночас вона є завершенням його змагань. Вона єдина спосібна об'єднати всіх, бо вона стоїть понад партіями, громадами й установами. Цього не може вчинити жодний уряд і жодна партія!

Церква — то Божа установа, не людська, і звідти її Божа сила. Під своїми крилами вона об'єднує і завжди піддержує найвищий чинник у житті — його духа, його перевагу над матерією. Та й не тільки природного духа, але й надприродний стан людини, — її покликання до вічного життя. А воно мусить нормувати усі чинності кожного народу в цілості і кожної одиниці зокрема.

Тому то така преважлива справа: єдність Церкви й народу! Якщо Церква не з'єднана міцно в собі, то вона не сповнить своєї вікової місії найвищого будівництва. На нинішньому святі ми дякуємо Господеві з глибини душі, що в цих змаганнях ми вже маємо такі великі досягнення, хоч, щоправда, не завершили всього.

Якщо ми будемо об'єднані самі в собі, зможемо тоді з'єднатися з нашими православними братами та бути однією помісною частиною в одній Вселенській Христовій Церкві, як це вже було в час золотої доби нашої Церкви і нашого народу.

Нехай це велике всенародне свято єдности Церкви і народу буде могутнім черговим виявом наших зусиль в осягненні нашої мети, нехай воно понад усе буде голосними всенародніми мольбами до Всевишнього про дальшу поміч і благословення. «Бо де два або три збереться в ім'я моє, там і Я є», сказав Христос (Матей 18, 20). І там запевнене вислухання. А водночас нехай воно буде і ще сильнішим вузлом нашої єдности і ободренням слабодухів — в один ґігантний творчий моноліт! А Дух Святий ширяє над нами.

На жаль, нема змоги прибути особисто на це свято, але дух нас лучить разом.

Благословення Господнє на Вас!

см. ✠ ЙОСИФ, верховний архиєпископ, кардинал».

Табір дівчат у єпархіяльній оселі

У єпархіяльній оселі над озером Вобман від 19 липня до 2 серпня буде табір дівчат. Управитель табору — о. Роман Ганкевич.

Зголошення слати на адресу: Camp Director, St. Josaphat's Cathedral, 10825 - 97 St., Edmonton, 17, Alta.

Оплата за двотижневе перебування: 30 долярів.

Тепер в оселі пробувають хлопці.

Богослуження: липень

Гр.	Юл.	Дні	Юліянський календар	Григоріянський календар
12	29	Н	4 по Сош. Пет. і Пав.	8 по Сош. Прокла
13	30	П	† Собор 12 Апостолів	Собор Арх. Гавриїла
14	1	В	Липень. Косми і Дам.	Акили ап.
15	2	Є	† Полож. ризи Пр. Д.	† Володимира Великого
16	3	Ч	Якинта мч.	Антиногена сщмч.
17	4	П	Андрея Критськ. св.	Марини вмч.
18	5	С	† Атанас. Атон. преп.	Якинта мч.

АЛБЕРТА

о. Д. Базюк
P.O. Box 10, High Prairie
12. — Гай Прері 10; Ройкрафт 2.30
19. — Ріно 10; Ройс 3.00
26. — Норт Стар 10; Кситуан 3.00

о. Д. Гнат
P.O. Box 68, Glendon
Ph. 635-3741
12. — Бонниви год. 10 р. — закінчення катехизації для Айрон Ривер, Єншав і Бонниви у Бонниви і перше св. Причастя дітей
19. — Ґлендон год. 10 р. — закінчення катехизації і перше св. Причастя дітей
26. — Ст. Павль год. 10 р.

о. Г. Гурко
P.O. Box 8, Radway
Ph. 736-3501
12. — Восетна
19. — Смокі Лейк
26. — Смокі Лейк

о. М. Гураль
11535 - 78 Ave., Edmonton
Ph.: 433-6572
12. — Едсон год. 9; Вайлдвуд год. 11
19. — Черґіл год. 10
26. — Менлі год. 9; Дрейтон Велі год. 11

о. Є. Дмитрук
Ph. 424-1472
11139 - 110 A Ave., Edmonton
12. — Восток св. Михаїла
19. — Делф год. 10 р.
26. — Ст. Майкел год. 10 р.

о. Ол. Захаріясевич
P.O.B. 215, Holden
Ph. 688-3835
12. — Голден год. 8.30; Коперник 10.30
19. — Голден год. 8.30; Голден-фарми 10.30
26. — Голден год. 10.30 спів. Служба Божа

У Голден-місті від 6 до 18 липня буде катехизація дітей під проводом сестер служебниць. Проситься батьків привозити дітей із парафій Голден-фарми, Коперник і Голден до церкви в Голдені. Сестри будуть навчати катехизму і приготовляти до першої сповіді.

о. П. Іванець
6036 - 105 B. St., Edmonton
Ph. 434-8279
12. св. Петра і Павла — Лішор

о. Б. Каричек
P.O. Box 391, Athabasca
Phone: 675-2593
12. — Атабаска 9; Бойл 11.30
19. — Річенд Парк 10; Проспериті 1 попол.
26. — Атабаска 10; Бойл 12.30

о. Б. Лисак ЧСВВ
P.O.B. 58, Myrnam, Ph. 366-3890
12. — Файделиті 10.30
19. — Мирнам 10; Бовелон
26. — Ллойдминстер 10.0

о. П. Литвин
Two Hills, Alta
12. — Ту Гилс год. 9; Новий Київ год. 10
19. — Ту Гилс год. 9; Плейн Лейк год. 10
26. — Ту Гилс год. 9; Новий Київ год. 10

о. М. Мартиняк
12204 - 113 Ave., Edmonton
12. — Равнд Гіл 9; Гей Лейкс 11
19. — Кемровз 9; Равнд Гіл 11
26. — Кемровз 9; Гей Лейкс 11

Медисин Гет
26 липня — Служба Божа 4 год. попол.

о. П. Петришин
Box 83, Redwater, Alta
Phone: 735-3952
12. — Редвотер год. 9.00; Федора год. 10.30
19. — Редвотер год. 9.00; Вог год. 10.30
26. (храм. празник) — Редвотер год. 10.00

о. К. Стангрет
P.O. Box 322, Vilna
Ph. 636-3543
12. — Стрий
19. — Спедден

о. Р. Стародуб
P.O. Box 227, Innisfree
Ph. 592-3804
12. — Іннісфрі-місто 9 рано; Ренфурлі 10 рано (празник) Всюди: 10 год. ранку.
19. — Іннісфрі XI ренч 10 рано;
26. — Іннісфрі X ренч 9 рано; Менвіл 10.15 рано

о. Б. Бачинський
922 - 108 St., North Battleford
Ph. 445-2731
12. — Радісон
Наука релігії у Витковї 6-12 липня.
19. — Норт Батлфорд
26. — Медовлейк

о. М. Будз
P.O. Box 208, Vonda
Phone 47
12. — Гаврилюки (храм)
19. — Вонда 10 год.
26. — Пітерсон 10 год.

о. Ів. Мухарський
Box 103, Krydor, Sask.
Phone: 40
12. — Орлів год. 9.30; Кридор 11
19. — Угринів 9.30; Бл. Лейк 11
26. — Орлів год. 9.30; Кридор 11

о. В. Фляк
Box 161, Cudworth, Sask.
Phone: 256-3306
12. св. Петра і Павла — Кадворт 9.00; Твей 11.00 (храм)
19. — Бруно 9.00; Гамболдт 11; Кадворт 4.00 попол.
26. — Гамболдт 9.00; Кадворт 11

о. А. Хоружий
P.O. Box 111, Alvena, Ph. 10
12. — Боднарі (храм)
19. — Алвена-місто
26. — Ланівці 9 рано
26. — Алвена-фарми 11 рано

о. М. Шевчук
P.O.B. 36, Wakaw, Sask.
12. — Вакав 9 рано; Борщів 11 (хр. празник)
19. — Вакав 10 рано; Ст. Джуліен 11 (пікнік)
26. — Вакав 10 рано; Сокаль 11.30

БРИТАНСЬКА КОЛЮМБІЯ

о. Б. Ганушевський
307 - 335 - 5 St.
New Westminster, B.C.
тел. 524-4158;
церква: 4 аве. — 5 вул.
12. — Ню Вестмінстер 8.30 р. і 10 р.
19. — Ню Вестмінстер 8.30 р. і 10 р.
26. — Ню Вестмінстер 8.30 р. і 10 р.

ПОМЕРЛИ

о. Микола КУЛИЦЬКИЙ

Кол. парох Кокошкова біля Бродів о. Микола Кулицький помер 7 травня в підльвівському селі Полтва, проживши 91 рік.

Микола КУЛИЦЬКИЙ

Картограф Микола Кулицький, 67 років, умер на Фльориді. Був дійсним членом НТШ. Виконав безліч мап, між іншим, в «Атлясі України» 1937 року.

Олекса ГРИГОРОВИЧ

У Гамільтоні, Онт., 24 червня вмер Олекса Григорович, 77 років, перший голова крайової управи УНО.

IMPERIAL MEMORIAL & STONE Company
10702 - 101 St., Edmonton

Найбільша в Едмонтоні й одинока робітня пам'ятників, від 1903 р. Великий вибір пам'ятників з ґраніту й мармуру до оглядання в нашій виставовій залі. Хрести всяких розмірів, покриття на гроби, плоскі таблиці на гроби з мармуру, ґраніту й бронзи. Написи на пам'ятниках даром та дарова достава. Пишіть за фолдером "D". Замовляйте прямо в нас й дістанете 35% опусту від нормальної ціни.

УКРАЇНСЬКИЙ ПОХОРОННИЙ ЗАКЛАД

★
найнижча ціна
найкраща
обслуга
ЗВЕРТАЙТЕСЬ ДО
НАС З ДОВІР'ЯМ
★

М. Пеньлик — управителі — М. Пасемко

PARK DALE FUNERAL HOME

ST. PAUL — PHONE 645-3903 — ELK POINT — RADWAY

✝

Управа та члени Українського Народного Дому в Едмонтоні повідомляють українське громадянство, що в суботу, 27 червня на 72-ому році життя упокоївся в Бозі довголітній член УНДому

бл. п. інж. Володимир БАТИЦЬКИЙ

Похорон відбувся в середу, 1 липня з катедральної церкви св. Йосафата на український цвинтар св. Михаїла в Едмонтоні.

Дружині та родині покійного висловлюємо щире співчуття.

Управа та члени УНДому в Едмонтоні

Чоловічий хор ім. Івана Франка

в Тандер Бей, Онт., під управою Г. Мигаля, перед виїздом до Давфинь, Ман., на канадсько-український національний фестиваль, під час якого він тричі виступатиме, дає концерт в неділю, 19 липня 1970 р. в авдиторії товариства «Просвіта», 610 Сімпсон Ст.

У концерті візьме участь соліст-тенор Володимир Ухач.
Уже появилась у продажу довгограйна платівка цього хору.

Ню Вестмінстер, Бр. К.

ОДИН РІК ПРАЦІ В НОВІЙ ЦЕРКВІ ТА ЗАЛІ

Здається, ще не давно парафія в Ню Вестмінстер зводила бій з міською радою за право будувати церкву на наміченому місці, а то вже два роки упливо з того часу. Щоб остаточно дістати дозвіл побудувати церкву в Ню Вестмінстер парафія мусіла піти на деякі уступки, які навіть частинно вийшли парафії на користь. До того згідливе поладнання справи з'єднало прихильність міської ради не лиш у відношенні до парафії, а й усіх українців.

Парафія підшукала нову площу під церкву, яка показалася далеко догіднішою для потреб парафії та більш практичною. Нова площа є значно більша від попередньої, лежить при широкому бульварі, засадженому квітучими кущами й деревами, поруч є площа для паркування автомобілів, догідне получення до центру міста та близькість автобусових зупинок — все те удогіднення, які виходять парафії на користь.

Широка церковна площа, що її окружають модерні будівлі найстаршого міста Британської Колумбії, підносить красу церковного будинку, на якому зупиняються очі багатьох прохожих та проїзджих, що любуються гарним церковним будинком. У висліді й на церковних богослужбах та на парафіяльних імпрезах бувають часто неукраїнці. А ввічливість та гарне наставлення місцевих парафіян та о. пароха до нових мешканців Ню Вестмінстер стягає до парафії постійно нових членів.

Нова церква Пресв. Евхаристії в Ню Вестмінстері, Бр. К.

КЛОПОТИ З ПЛЯНАМИ ЦЕРКВИ

Управа міста вправді дозволила нам будувати церкву, але поставила свої вимоги відносно пляну церкви. А саме місто відкинуло наш первісний проєкт української стилевої церкви у виді хреста, а наше місто порекомендувало будувати модерний будинок, який був би достосований до модерних будинків довкілля. До того церква не могла бути вищію від найвищого сусідного будинку. Проти будови окремої парафіяльної залі завзято протестували всі сусіди так, що прийшлося будувати залю в церковному підвалі, під церквою.

О. парох Б. Ганушевський предклав відділові плянування міста 22 зразки найкращих наших церков у Канаді, побудованих відповідно до вимог українського церковного стилю, але міські архітекти відкинули всі ті проєкти з заввагою, що „вони не надаються до королівського міста, що гордиться бути першою столицею Британської Колюмбії". Головною причиною, на думку архітектів був „російський стиль архітектури". Ніякі пояснення ні переконування не помогли. Щойно, після довших торгів та кількох листів до міської ради, надрукованих в місцевому щоденнику „Колумбія", рада погодилася на побудову одної бані на церкві. Кошти зміни плянів та переговорів з міською радою зросли до 9,350.00 дол.

МАЄМО ЦЕРКВУ

Осінню 1968 р. розпочалася будова церкви. Але того року извістила Британську Колюмбію така люта зима, з великими снігами, що треба було припинити будову на півтора місяця. Але на Квітну неділю церква зовні була майже вповні викінчена і о. пароx поблагословив хреста на баню в новій церкві в приявності численно зібраних вірних.

Високий на шість стіп хрест на бані сяє вночі синім неоновим світлом, неначе говорить усім, що при ревній праці та Божій допомозі можна дійти певно до наміченої мети. Хрест видно вдень і вночі в прохірі кількох миль, бо церква, хоч положена в центрі міста, але лише на найвищому місці.

Першу св. Літургію в новій церкві відслужив о. пароx за сам Великдень 1969 р. в церкві, вщерть изповненій вірними. Співав парафіяльний хор під орудою п-і Роксоляни Ганушевської-Голман, що приїхала на Великдень з Калгари. До св. Причастя приступило 150 осіб.

БЛАГОСЛОВЕННЯ НАРІЖНОГО КАМЕНЯ

Благословення наріжного каменя, що його подарував до церкви П. Методій Смолик з Едмонтону, відбулося в храмовий празник парафії Пресв. Евхаристії, 8 червня 1969 р. Архиєрейську св. Літургію відслужив Преосв. Владика Кир Ніл в сослуженні дооколичних священиків, а опісля поблагословив наріжний камінь.

Того дня відбулося рівнож перше св. Причастя для парафіяльних дітей. Церква була заповнена вірними, що не лиш зайняли всі 350 сидячих місць, але багато мусіло стояти через брак місця. До Служби Божої співав мішаний хор під орудою п-і Квітки Козачок, дочки о. пароха.

Після Служби Божої відбувся святковий бенкет в майже зовсім викінченій парафіяльній залі. То було велике торжество парафії й парафіян. Після 26 років, бо стільки часу проминуло від першого богослуження в Ню Вестмінстер діждалися власного церковного будинку. Але, щоб до того дійти, парафіяни та о. пароx мусіли протягом минулих семи років наполегливо працювати, не зражуватися ніякими труднощами ні перешкодами та співпрацювати тісно зі своїм о. пароxом, церковним комітетом та управами парафіяльних відділів ЛУКЖ та УЮО.

За той час приєднано до парафії нових членів, збільшено членство в парафіяльних організаціях та батьківського кружка при рідній школі. Зокрема о. пароx присвятив багато труду в організації та вишколі церковного хору, що тепер співає під управою п-і Анни Ганушевської. Збільшилося число дітей в рідній школі, а для вигоди парафіян запроваджено щоделі дві св. Літургії. Окрім тих всіх зайнять, о. пароx відбував постійні квартальні сходини парафіян, щомісячні сходини відділу ЛУКЖ, два рази в місяць сходини відділу УЮО та вівтарних дружинників, що їх тепер є 16, підготовляв дітей до першого св. Причастя, навчав української мови та співу в рідній школі та відвідував хворих у всіх шпиталях парафіяльної округи. Очевидно, о. пароx теж допомагав у веденні справ церковного комітету та всіх парафіяльних організацій.

На церковний комітет та парафіяльні організації впав важкий обов'язок придбати фонди на сплату довгу, що його затягнено на будову церкви та на біжучі парафіяльні видатки. Для того щороку влаштовувано осінний базар та бенкети з танцями майже щомісяця, надаючи їм завжди якісь примапчиві назви, як прим.: гавайський вечір, градуаційний баль, маскарада, та звичайні, як новорічний баль, баль з нагоди дня батька тощо.

(закінч. в наст. числі «УВ»)

Редвотер, Алберта: 80-річчя уродин Андрія Раска

В суботу, 11 квітня, зібралися в залі дому пенсіонерів в Редватер, Алберта, сини, дочки, внуки, правнуки, приятелі та сусіди заслуженого піонера Андрія Раска, щоб привітати його з 80-річчям уродин.

Андрій Раско

П. Андрій Раско прийшов на світ в селі Тухля, пов. Ярослав, 11 квітня 1890 р. До Канади приїхав в 1910 р. 20-річним юнаком й осів на гомстеді в околиці Редватер. Тут фармував через 42 роки, аж до свого переходу на відпочинок в 1952 р.

В 1911 р. він одружився з Гаською Флис, що рівнож походила родом з Тухлі. Подружжя Раских виховали гарно 12 дітей: шість синів та шість дочок. З них сини Іван та Василь та дочка Марія, зам. Клюфас, живуть в Редватер, син Емдї в Опал, Фред в Дрейтон Велей, дочка Ольга, зам. Школьней в Вайкінг, а дочка Еллен, зам. Раттан в Рокі Маунтен Гаузз. В Едмонтоні живуть син Тоні та дочки: Ненсі, зам. Яхніцька, Френцес, зам. Прокопій та Вікторія, зам. Мирун. Дружина п. Андрія померла 1964 р. Тепер п. Андрій втішається 32 внуками та 20 правнуками.

П. Андрій працював через 11 років як перевізник пору. Попри свою працю він завжди мав час для праці для церкви та парафії. Цікавився він рівнож суспільно-громадським життям й був через 9 років шкільним тростом. Тепер на пенсії п. Андрій бере живу участь у всіх імпрезах, що їх влаштовує дім пенсіонерів у Редвотер.

З нагоди 80-річчя уродин вітали п. Раска мешканець дому пенсіонерів А. Маленька, а від родини син Тоні. Оба вони склали йому побажання ще дальших милих літ. Опісля вручили дарунки від дітей та внуків та грошовий дарунок від мешканців дому пенсіонерів та приятелів.

Щиро зворушений п. Андрій Раско дякував сердечно за миле прийняття, за побажання та за дарунки. Решта часу зустрічі провели всі на милій гутірці.

З нагоди 80-річчя передав син Тоні 21.00 дол. на „Українські Вісті". За жертву щиро дякуємо, а п. Раскові бажаємо ще много милих літ.

Вильна, Алта

ПОМИНКИ В РІЧНИЦЮ СМЕРТИ БЛ. П. М. СИРОЇД

В четвер, 8 травня, відслужив о. пароx К. Стангрет поминальну Сл. Божу й парастас в церкві Св. Духа у Вильна за бл. п. Марту Сироїд, що померла 4-го травня 1969 р. в місцевому шпиталі у Вильна.

Чоловік Гриць з родиною запросили на це Богослуження односельчан, сусідів і приятелів. Понад 40 осіб прийшли до Церкви, щоб спільною молитвою вшанувати пам'ять бл. п. Марти та просити у Господа для неї щасливої вічности.

Глибока й жива віра була дорогим скарбом для бл. п. Марти, що давала їй силу й кріпила в часі й недуги, з якою вона змагалася довгий час. Вона відчувала особливу опіку Божу над собою, що була нагородою для неї за її довір'я до Божого милосердя.

По відправах у церкві всі учасники перейшли до церковної залі, де родина приняла їх обідом. При кінці обіду подякував о. пароx всім присутнім за гарний вияв їх християнської любови супроти бл. п. Марти та її родини. При тому згадав кілька дат з життя бл. п. Марти.

бл. п. Марта Сироїд

Вона родилася 23 липня 1907 р. в селі Волсвин, Сокальського повіту. Літом 9 червня 1929 р. вийшла заміж за Григорія Сироїда. 1932 р. приїхала до Канади до чоловіка, який виїхав скорше, бо 2 місяці по шлюбі. Спільно виховали двох синів — Петра та Володимира й дочку Марину. В подружжі прожила 40 років. Її життя було виповнене тяжкою працею за кращу долю родини, яку дуже любила, а 6-ро внуків були для неї радістю.

Своєю лагідною вдачею та гостинністю з'єднувала собі всіх в свойому окруженні. А тому й залишила по своїй смерти жаль та біль серед многих, що її знали — хай і Господь прийме молитви всіх, що вшанували її пам'ять того дня. З цеї нагоди родина передала 5.00 дол. на пресфонд „УВістей". За жертву щиро дякуємо, а покійній вічна пам'ять.

К.С.

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА
MARKET DRUGS LTD.
через дорогу від міського ринку (маркету)
10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта
Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк
Найбільший склад ветеринарних лікі вв Едмонтоні
Найбільший склад дріжджів та всіх додатків до виробу домашнього вина.

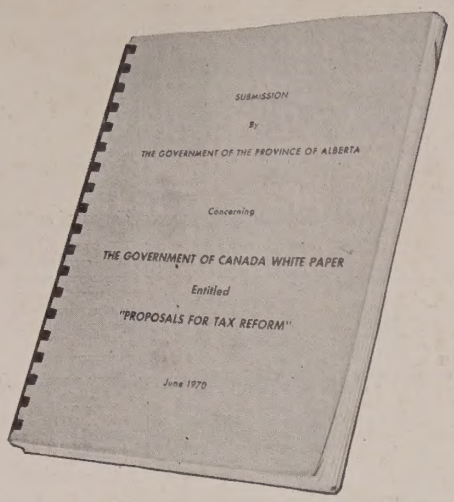

...першорядної ваги для всіх Албертських платників податків

Замовте собі безплатний примірник цієї брошури.

Для цього виповніть (англійськими буквами) цей купон та вишліть до

PROVINCIAL TREASURER
Room 305
Legislative Building
Edmonton 6, Alberta

Please send a complimentary copy of the Alberta submission concerning the Federal Government's White Paper on Tax Reform to:—

name: .....

address: .....

city or town: ..... prov. .....

ГУРГОВІ ДОСТАВЦІ ДЛЯ
• Шпиталів • Інституцій
• Готелів • Кемп
• Мотелів • Парлорів краси
— ВСЬОГО —
БІЛИЗНИ ® БЛЕНКЕТІВ
• Простирал • Ведепредів і інше.
J. H. HUNTER CO. LTD.
199 Water St. MU 4-5374
Vancouver 3, B.C.

Німецький ресторан у баварському стилі

Якщо хочете провести мило вечір при звуках добірної орхестри та з'їсти смачні німецькі страви, як віденський шницель, білі мюнхенські ковбаски, гарно присмаженого пструга чи струдель з яблук та інші того роду страви, відвідайте наш ресторан, який уряджений в оригінальному мюнхенському стилі.

Поручаємо теж европейські горілки, вина та смачні німецькі пива.

Відкритий від понеділка до п'ятниці від год. 5-ої попол. до 1-ої в ночі. В суботи від год. 1-ої попол. до 1-ої ночі.

HOFBRÄUHAUS
Tel.: 422-1742
10209 - 97 St., EDMONTON

УКРАЇНСЬКЕ ВИСИЛКОВЕ БЮРО
ВИСИЛАЄ РІЗНОРОДНІ ПОСИЛКИ ДО СССР ВАГОЮ ДО 44 ФУНТІВ
МАЄМО НА СКЛАДІ:
хустки, светри, матеряли на убрання, суконки, шкіру на чоботи, черевики, подвійну всипу на перини.
ВИСИЛАЄМО ГРОШІ БЕЗ ЖОДНОЇ ОПЛАТИ, ДОЛЯРОВІ СЕРТИФІКАТИ ЗДА
Приймаємо замовлення на мешкання — повна гарантія.
Про дальші інформації прошу писати до:
KOSMOS EXPORT - IMPORT
П. Остапчук - керівник
332 Fillmore Avenue
Buffalo, N.Y. 14206
Ph.: 856-2674

Літом низькі ціни за переліт з ЕВРОПИ до КАНАДИ

"СІ-ПІ-ЕР" допоможе вам спровадити вашу родину на відвідини

Не відкладайте нагоди, щоб ваша родина та приятелі побачили вашу нову батьківщину і ваш дім. Цього літа — на це пора — з уваги на знижку цін за переліт, а саме за низькі прогулькові переїзди економічною клясою та низькі ціни за поїздку «відкривати Америку», коли можна легко побачити більше у новому світі.

«СІ-ПІ-ЕР» може для вас полагодити висилку гарного дарунку вашим батькам чи рідним у формі заплаченого квитка подорожі. Ці квитки можна сплачувати догідними ратами.

Зверніться до вашого агента подорожів або найближчого бюра «Сі-Пі-Ер».

Подорож літаками «Сі-Пі-Ер» — то справа на ввесь світ.

CP Air

СТОРІНКА САСКАЧЕВАНУ

SASKATCHEWAN PAGE
1306 - 20th St. W., Saskatoon, Sask.
РІК 5. Телефон: 242-6364 Ч. 13
Редагує: Анна Марія Баран

КРИДОР: НЕДІЛЯ, 21 ЧЕРВНЯ 1970 Р.

Радісно лопотіли на високих щоглах привітальної брами синьожовті прапори поруч із прапором Канади і провінції Саскачевану. Шелестіли, ворушені вітром білі хоругви, утиналися прапорці і пахли квіти в руках дітей. „Вітаю тебе, достойний і дорогий сину українського народу, сину піонерів цієї землі і громади посеред котрої ти прийшов на світ, провів своє дитинство, розвивав молодечі літа. Вітаю тебе нашим старим українським звичаєм і благословлю тебе на всі труди твої, для добра цієї благородної країни, що за рідну матір нам стала, благословлю на добро і славу повік дорогої і незабутньої нам нашої рідної України". І радісні сльози зворушення в очах вже літнього піонера парафії, — а на руках достойного гостя ,символічний ключ воріт громади, а в його дружини на ясній сукні такі же ясні китиці квітів із срібним серпанком.

То українська громада містечка Кридор вийшла привітати свого достойного губернатора д-ра Стефана Воробця, сина, одного із нечисленних вже поміж живими перших піонерів парафії і громади. Вона вітала його хлібом і сіллю, устами одного із найстарших в громаді сивоглавого піонера Антона Марка, вручувала ключі громади руками місцевого війта п. В. Смаль і заквітчала його достойну дружину паню Михайлину Воробець китицями квітів руками пані М. Смаль.

Після тої гарної церемонії привітання достойних гостей, впроваджено процесійним походом перед дім парафіяльної резиденції. Тут їх очікував Преосвященний Владика Кир Андрей. Владика, поблагословивши гостей і ввесь похід з порогу резиденції, що вміщена високо понад пробігаючою поруч дорогою, завершив його, і в супроводі статечних піонерів і господарів парафії, під постійний гомін дзвонів з церковної дзвіниці, впровадив до парафіяльної церкви.

Церква Пресв. Христового Серця вміщує лиш малу горстку із процесійного походу, осталі, що залишаються, окружають церковцю ззовні і так беруть участь в торжественній Архиєрейській Службі Божій.

Службу Божу служив Преосвященний Кир Андрей в сослуженні пароха о. І. Мучарського і о. С. Адамяка, пароха Геффорд, Саск. При престолі прислугують члени вівтарної дружини. Функцію церемонієра сповняє п. С. Куривчак зі Саскатуну. До Служби Божої співає хор катедральної парафії св. Юрія зі Саскатуну під управою свого диригента п. С. Чепиги. Деякі частини Служби Божої співають місцеві дяки п. Володимир Войтюк з Кридор і п. Петро з Борден, Саск.

Богослуження проходить незвичайно торжественно, врочисто. Після святої євангелії парох о. І. Мучарський вітає достойного гостя д-ра С. Воробця і його шан. дружину, вітає його родичів пана і паню Ю. Воробець, а теж всіх приявних на Богослуженні. Торжественну принагідну проповідь виголошує Владика, а відтак продовжується богослуження.

На дворі стало гаряче. Ранні хмари, які погрожували дощем, що було б великою шкодою для цілости торжества з уваги на скількість учасників свята, яких парафія Кридор не має можливості помістити під дахом, розсунулися. Горяч з надвору продирається до церкви, а зокрема стає душно на хорах. Та хористи не присвячують надто уваги горяччі, а обтерши піт, знову зосереджуються в богослужебній пісні. Освячення, а тоді святе Причастя, яке найперше приймає губернатор і його дружина, а тоді піонери, члени родини губернатора і лицарі Колюмба, які зайняли в почесній сторожі перші ряди лавок, зараз перед престолом. Після Причастя богослуження вже скоро закінчується. Учасники богослуження клякають, зосередившись в кінцевій молитві а хор співає „Наче повний голос дзвону" і могутнім „люд вкраїнський ввіки Твій люд цей заховай", закінчує.

БЕНКЕТ

Зараз, безпосередньо після богослуження в шану достойного гостя, відбувся бенкет, приготований членкинями місцевого відділу ЛУКЖ під проводом толови пані С. Багнюк. Його влаштовано для окремо запрошених гостей в підвалі парафіяльного дому, що тільки через дорогу від церкви і парафіяльної резиденції. Для всіх інших гостей — учасників свята був відкритий буфет в горішній частині дому.

З огляду на пополудневу програму, бенкет проходить дуже скромно. Після молитви, яку при відкриттю і закінченню бенкету проказав з приявними Преосвященний Кир Андрей, господар бенкету п. В. Солодюк, покликав пароха о. І. Мучарського внести тоаст в честь королеви. Опісля слідував гарний тоаст українською мовою, заслуженого члена громади п. М. Борецького, внесений в честь губернатора, якого губернатор і всі приявні вислухали із знатним зворушенням.

Із-за скороченої програми бенкету організаторам свята вдалося пополудневий концерт запланований на годину 2-гу почати майже вчас.

КОНЦЕРТ

Для програми концерту, приготовано підвищення, на площі при західній стіні парафіяльного дому. Стіну вдекоровано прапорами Канади і провінції Саскачевану. Поміж прапорами вміщено портрет королеви Єлисавети. При стіні покладено ряд крісел для почесної президії. Із правої сторони президії примістився на площі хор, а теж всі виконавці програми. Теж на площі, в певній віддалі вміщено телевізійні апарати та магнетофони радіостанції зі Саскатуну, Норт Батлфорд і Принс Алберт. Розставлено також чимало голосників.

Концерт започатковано входом президії, а опісля піснею „О Канадо". Коротко після того заповідач програми п. В. Солодюк зручно і вдатно представив почесних гостей. Із правої руки предсідника були: губернатор д-р С. Воробець і його дружина п-і Михайлина Воробець, поруч губернатора його особистий ад'ютант капітан А. Кембол, який був в Італії при тій самій військовій частині, що й теперішній губернатор.

Із лівої сторони предсідника були Преосвящ. Кир Андрей, міністер С. Л. Б. Естей, п. Д. Михайлюк — посол з округи Редбері, Саск., і п-і Михайлюк, п. Б. Л. Корчинський — президент Саскачеванського суду для справ горожанства і п-і Корчинська.

Після того катедральний хор відспівав Т. Шевченка „Село". Зміст і мельодія пісні на тлі відкритого степу звучали велично і зворушливо. Багатьом із приявних мимоходом котилися сльози зворушення. Шкода, що ізза противного вітру вставлені апарати не схопили дійсної сили і краси цієї пісні, що опісля надавана через телевізійну станцію в Саскатуні звучала дуже слабо. Цією піснею хористи із своїм диригентом бажали відкрити перед уявою свого достойного Губернатора красу села родимого місця його батьків в далекій Україні, яке вітало б його сьогодні як свого сина такою любов'ю і щирістю, як його вітали того дня дорогі піонери.

Кінцевий акорд пісні „сам Бог вітає над селом" — здається й відкрив блакить неба і дотик Господньої руки спочив на заслуханій і зосередженій в задумі святочній громаді, яка й прийшла сьогодні на це торжество, щоби вітаючи одного із найдостойніших з-поміж себе скласти Всемогучому Богові подяку за одержані ласки.

Довго невтихаючі оплески публики і самого достойного губернатора немов би підтверджували таку дійсність. Ніби продовженням і доповненням пісні „Село" була чергова пісня до слів теж Т. Шавченка „Породила мати сина в зеленій діброві". Цю пісню відспівав хор ЛУКЖ катедральної парафії св. Юрія в Саскатуні. Після тих двох хорових точок чертувалися промови і виступ дітей, а в тому в першу чергу внесення Дарусею Багнюк квітів і вручення їх пані М. Воробець, а відтак передання пропам'ятної срібної „таци" губернаторові, що довершили Керин Кавулька і Тереса Новицька.

Першим вітав всіх приявних і членів президії, а в тому передусім головного гостя — губернатора з його дружиною міністер Естей. Бесідник, від імені прем'єра провінції дост. Р. Тачера, передав гратуляції українським громадам Кридор й округи з нагоди дня, відмітив досягнення української спільноти в Канаді, а зокрема звернув увагу на саму особу губернатора і його уряд, який він виповняє для всіх горожан провінції.

Перешкоджений того дня дост. сенатор П. Юзик свій привіт прислав листом, який відчитано під рясні оплески приявних. Привіт писаний в англійській і українській мовах. Теж у двох мовах говорили чергові бесідники, а то посол Д. Михайлюк і судья Б. Корчинський. Оба шановні бесідники близько знайомі з родиною губернатора. Вони зокрема звернули увагу на його дитинство, студентські роки і вкінці теперішні досягнення. Зокрема суддя Корчинський, під сердечні оплески приявних, пригадав часи, коли то дотеперішній губернатор, молодим юнаком, грав спортові гри-забави і робив перегони зі своїми ровесниками саме на цій площі, де проходила програма. В тому часі то була шкільна площа, а парафіяльний будинок за плечима почесної президії, місцевою школою.

Поміж промовами двоє дітей з парафії Геффорд Люба Савишин і Пері Новіцький, одягнені в дитячу народню ношу, відтанцювали дуже вдало два народні танки. Теж з парафії Геффорд група дітей місцевих балетних курсів під проводом пані Сильвії Савишин, дала вдатний балетний виступ. Вкінці пісня „Взяв би я бандуру" у виконанню двох акордеонів і вправи бентонами під такт музики місцевих дітей парафії Кридор закінчили цю частину програми.

Довго оплескувала святочна громада запрошеного до бесіди самого губернатора. Ввесь день був він центром уваги всіх, тож усі хотіли почути його слово. Достойний бесідник, після кількох речень, англійською мовою, вперше звернув своє слово до дорогих і рідних йому піонерів його родинного містечка Кридор і сусідніх доокличних громад, Геффорд, Прин Алберт, Норт Батлфорд, Блейн Лейк та інших добре відомих губернаторові. Його слово було навіяне особливим сентиментом.

В англійській мові, достойний гість, відмітив, що на пості губернатора провінції, він має нагоду ближче приглянутися культурній спадщині різних національних груп які творять цілість Канади. Канада, сказав губернатор, має золоту нагоду з цінної культурної спадщини тих національних груп створити багату в різнородність канадську культуру, яка може своєю гармонійністю в цій різнородності бути приміром для других країн світу. На пості губернатора, говорив дальше достойний бесідник, мені теж краще як перед тим, зрозуміти намагання поодиноких національних груп зберегти свої культурні цінності в Канаді. Після закінчення, як і на початку промови, вітала громада достойного сина піонерів сьогоднішнього містечка Кридор тучними і щирими оплесками.

Останнім в програмі святкового дня промовляв Преосвящ. Кир Андрей. Владика зевершив сказане попередніми бесідниками особливішим признанням родині п-ва Воробців, зокрема шан. родичам губернатора, які відограли поважну ролю в оснуванні громади Кридор, як одні із перших піонерів цієї околиці. „Сьогодні ми відслужили благодарственну святу Літургію", — говорив Владика, — як подяку за одержане благословення, яке спочило на важких трудах наших чесних і глибоковіруючих піонерів. Сьогоднішне торжество, яке саме святкуємо є одним із висловів цього благословення".

Катедральний хор св. Юрія, який започаткував програму свята, тепер закінчив його сильним акордом пісні „Засяло сонце золоте". Близько вісім соток учасників встають із своїх місць, і співають „Боже щасти її". Численна громада підходить, щоби за чергою ще особисто привітати свого губернатора.

В тому часі сонце скотилося і оперлося о далекий обрій. Його золоті проміння простелилися по молодій і буйній зелені саскачеванських піль. Озолотивши її, вони лягли на голови святочної громади і золотом прилягли до стіни школи, поруч якої просувалися довгі ряди з привітом тому, ізза якого зрозумілою гордістю наповняється кожне українське серце, а зокрема українців нашої Саскатунської провінції.

НА СВІТЛИНІ губернатор д-р Стефан Воробець з дружиною панею Михайлиною і своїми родичами. Із правої сторони губернатора його мати Марія, з лівого батько Юстин. Світлина в Кридор, Саск., поруч парафіяльного дому, де проходила програма привитання.

Кінець шкільного року в парафії св. Юрія, Принс Алберт

На закінчення шкільного року, в неділю, 7-го червня, рідна школа при парафії св. Юрія в Принс Алберт влаштувала пікнік на фармі п. Василя Баранецького. Батьківський комітет, у склад якого входять д-р Петро Курило, Марія Басараба та Володимир Василишин, подбав про все потрібне на відбуття пікніку. Розбудивши апетит спортовими іграми, діти, їх батьки та запрошені гості смачно заїдали ковбаски, припечені на розложеному вогнищі. Відтак місцевий парох, о. Г. Миколів, роздав дітям свідоцтва, виписані учительками. На багатьох свідоцтвах була замітка учительок: „Повинен (повинна) більше розмовляти вдома по-українському".

В рідній школі навчалось всього 25 дітей у двох відділах — 13 у початкуючому та 12 у заавансованому. То абсолютно замало на Принс Алберт, однак якось важкувато заохотити родичів до співпраці в цій важній для нас справі. Одні виправдуються перетяженням дітей, інші позволяють старшувати власним дітям над собою, а відтак дивуються, що з їхніми дітьми щось не в порядку... Чуда в вихованні доростаючого покоління не діються. То мозольна праця довгих років і співпраця родини, школи та Церкви.

Після роздачі свідоцтв о. парох вручив вівтарному дружинникові, Д. Басарабі, пропам'ятний плек, уфондований парафіяльним зарядом за 4-літню совісну прислугу коло престола. Подарунок був подуманий як признання за особисті заслуги, а також як заохота для других хлопців, щоб старалися наслідувати добрий приклад.

Відтак ще відбулось вручення нагород для учителів рідної школи, при чому акту вручення доконали самі учні, виголошуючи по-українському відповідне слово. І так учительці Елсі Чуй вручила гарний подарунок Гленда Рогозінська, Сестрі Єфремі — Надія Баранецька, а о. Григорію Миколів — Гриць Борух.

Під кінець покликано до слова п. д-ра П. Курила, голову батьківського комітету. Бесідник звернув увагу на потребу фахових підручників, які були б опрацьовані місцевими (в Канаді родженими) учителями. Факт, що вживається підручників, опрацьованих і виданих, як в Европі так і в Канаді, відбивається від'ємно на учнях, які привикли по школах до иншої як в Европі системи викладу. Відчувається рівночасно потреба якоїсь одностайної системи навчання по рідних школах. Вкінці бесідник закликав до тісної співпраці батьків з батьківським комітетом. Пікнік закінчено спільною знимкою дітей та учителів та співом наших церковних і народних пісень.

О. Гримик

Закінчення курсів українознавства

ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ В САСКАТУНІ

Перший рік курсів українознавства в Саскатуні закінчено в неділю, 7-го червня.

Програма закінчення курсів почалася в годині 3-тій по полудні. У великій спортовій залі Дому молоді при катедральній парафії св. Юрія, розміщено столи у формі підкови. Від зовнішньої сторони столів зайняли місця учасники курсів, а дальше їхні родичі й запрошені гості. Посередині цієї „підкови" був стіл для президії..

Програму відкрила голова місцевого відділу КУК (жіночий відділ) п-і Анна М. Баран. Вона в першій частині свого слова розказала про початки курсів, а опісля звернулася до курсантів із закликом не залишати розпочатого навчання. П-і Мирослава Клименко, секретарка комітету курсів українознавства, склала звіт з діяльности комітету від часу заіснування комітету та перебрання всіх справ курсів від Комітету Українок Канади, Саскатунського відділу, який курси запроектував і зробив початкові заходи для їх зорганізування, залишаючись їх постійним опікуном.

З черги слідувала мистецька частина програми, виконувана самими курсантами.

В першій точці мистецької програми Богдан Жеребецький виголосив опрацьований ним реферат про Лесю Українку, якої ім'я мають курси. В дальшому слідували дві деклямації з творів Лесі Українки. Деклямували: Доня Пасічняк і Тома Нагачевський. Поміж деклямаціями курсанти відспівали хором декілька пісень під управою п. С. Чепиги, при фортепіяновому супроводі Павла Гненного. Мистецький виступ курсантів, який проходив на гарному рівені щодо самого змісту і виконання програми, закінчив словом подяки учителям курсів Юрій Роздільський. Після того вручено всім курсантам гарно помистецьки оформлені посвідки курсів, що довершив голова комітету курсів д-р Мирослав Небелюк. Відтак голова комітету сказав кінцеве слово, в якому з'ясував важливість курсів і подав можливості і пляни для їх дальшого ведення після літних вакацій.

Програму закінчив словом предсідник о. В. Івашко, після чого всі учасники були вгощені членками відділу КУК, чайком.

(Точні звідомлення про заіснування Куріс Українознавства було подано на Сторінці Саскачевану з датою 2-го квітня ц.р.).

З діяльности відділу ЛУКЖ

В НОРТ БАТЛФОРД, САСК

У великому пості 1970 р. місцевий відділ ЛУКЖ влаштував курс писання писанок. Курсом проводили пані: А. Приступа і К. Гарбуз. Курсантами були діти нашої парафії, а зокрема діти нашої рідної школи. Всі діти приходили точно і радо на курси і старалися засвоїти те вміння.

У часниками курсу були Петруся і Шерел Хоміцькі, Іванка і Наталка Голота, Дануся і Христя Просицькі, Тереса Гарбуз, Тарас і Василь Ваврик. Пані, котрі вчили розписувати писанки, старалися якнайкраще вияснити дітям техніку писання, окремо вивчали їх розрисовувати писанку на частини, відтворювати писанкові взори, чи на їх основі творити свої нові. Лекцій писання писанок було сім, а кожна із них тривала три години. То вистарчило дітям вивчити основне про писання писанок. Вони радо теж вправляли вдома. Їхні писанки після деякого часу виходили навіть вправно і були атракцією в часі передвеликодньої продажі писанок. Мимо досить високої відносно ціни на їхні писанки, писанки дітей були дуже скоро розкуплені.

Другою імпрезою, в якій брали участь наші діти парафії, були Свято матері, приготоване місцевим відділом ЛУКЖ. Концерт відбувся 15-го травня в годині 2-гой пополудні в залі Лицарів Колюмба. При дверях гостей вітали Давид Гарбуз і Лері Кулик, декорували гостей квітами при вході на залю Тереса Хоміцька і Валерія Качур. Програма концерту була багата.

Концерт започатковано піснею в честь Богоматері. Присутніх привітав коротким словом парох о. Б. Бачинський. Окремо були привитані приявні матері. Їх привітала гарним віршом Христя Просицька. Тоді слідувала спільна рецитація. Рецитували — Петруся Мегваер, Степа-

(закінчення на 8 стор.)

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамованню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до:

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 2011 — Lamont, Phone 53 — Smoky Lake
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood

В. М. СМОЛИК, управитель

Направа авт і троків — Перевірка моторів
Продаж високоякісної ґазоліни та оливи до авт.

Artic Service Station Ltd.

12608 Fort Road Edmonton, Alta. Ph. 476-2212

Власник і керівник: Маріян Страшок

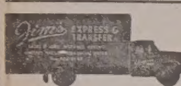

МІСЦЕВІ Й ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.

Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.

Phone: 422-6669.

JACK STRONG PHARMACY
& CAMERA SHOP

10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta — Ph.: 439-2844

Відкрита щодня від год. 9-ої ранку до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

Albert House of Broadloom Ltd.

7209 - 101 Ave., Edmonton
Phone: 466-5345 — 477-7959

Dupont Nylon	5.99 sq. yd.
Acrilan	5.99 sq. yd.
Wool	10.99 sq. yd.
Corlon & Cushion Floor as low as	2.99 sq. yd.

Спеціяльні ціни на великі замовлення.

Читачі з-поза Едмонтону дістануть за показанням того оголошення 5% знижки.

Дарунки для рідних в Україну

висилає до ваги 44 фунти

VEGA

UNIVERSAL STORE
10343 - 97 St., Edmonton

Велика обнижка цін!

Canadian Denture Clinic
Certified Dental Mechanic
109 Baltzan Building
10156 - 101 Street
EDMONTON, Alberta
Phone: 422-8639
(гарантований дентистичний механік)

ОКУЛІСТИ — ОПТОМЕТРИСТИ

Д-р ПЕТРО СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
Д-р ІЛЛЯ СТАРКО

ОКУЛІСТИ

230 Tegler Bldg., Edmonton

Phone: 422-1248

Д-р Левко Г. Фарина

окуліст-оптометрист

522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631

Екзамінує очі — — Припасовує окуляри

УСМІХНІТЬСЯ

До відомого італійського вченого і письменника Монтегаццо звернулася молода мати із запитанням, з якого віку треба починати виховання дітей.

— Скільки років вашій дитині? — запитав Мантегаццо.

— О, йому тільки три дні, — відповіла мати.

— В такому разі, — сказав учений, — ви вже на два дні спізнилися.

* * *

Вийшов у люди і не повернувся.

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТРІЇ

Wasson Dental Lab.

BARRY BUILDING
10128 — 103 St.,
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

BURTON DENTAL
Laboratories
Certified Dental Mechanics
1½ Bl. North of Woodward's
10279 — 101 Street
EDMONTON ALTA

ДЕНТИСТИ

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350

Dr. B. N. SHLAIN

ДЕНТИСТ

428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ

ДЕНТИСТ

520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta.
Office Phone: 422-8553

ОКУЛІСТИ — ОПТОМЕТРИСТИ

DR. KOZAK – CHURCH – CRAIG

OPTOMETRISTS

790 Avord Tower, 2002 Victoria Ave.
Regina — Sask.

Phones: LA 3-6009 LA 2-4347 LA 2-6024

Eaton's Hearing Aid Centre

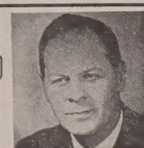

H. M. WENSLEY

- Екзамінує безплатно слух
- Найкращі слухові апарати по найнижчих цінах
- Повна обслуга

Для докладного устійнення пошкоджень вашого слуху зверніться до
MR. H. M. WENSLEY, Eaton's Audiometrist.

ТЕЛ.: 424-0181

Централя слухових апаратів зачинена в понеділок
EATON'S HEARING AID CENTRE, MAIN FLOOR
Member of the Alberta Hearing Aid Dealers Ass'n.

ЗАМІСТЬ АЗИЛЮ, АРЕШТ

32-річний альбанець Гаксті Ярт примусив американський літак летіти до Каїру, де просив політичного азилю. Єгиптяни літак післали до Риму, куди він мав летіти, а альбанця замкнули.

ПІДВОДНІ СУДНА

Англійський міністер закордонних справ Е. Даглес-Г'юм заявив у парляменті, що СССР має 350 модерних підводних суден, а ЗДА, Франція та Англія разом мають лише 200.

ЛІКАРІ — ЕДМОНТОН

Д-р І. Смульський

Лікар і хірург

303 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave.

Phone Office: 424-1814
for appointment

Д-р М. Снігурович

Лікар і оператор

3829 - 118 Ave.,
Едмонтон, Алберта

Phone Office: 479-3318
Res.: 479-4443

Д-р В. А. Шандро

Оператор, спеціяліст ниркових недуг та залози (Простейт гленд), що регулює моч
Член Королівської Комісії Хірургів

Тел. офісу: 488-9797
дому: 439-2408

116 St. & 100 Ave.,
214 Le Marchand Bldg.,
EDMONTON, Alta.

Д-р Г. Стефаник

F.R.C.P.(C)

Лікар - спеціяліст внутрішньої медицини і кормової системи.

215 ACADEMY PLACE
11520 - 100 Ave.
EDMONTON 14, Alberta

Phone Office: 482-4744
Res.: 484-3821

RIVER VIEW HOTEL
Свіжо відновлений
НИЗЬКІ ЦІНИ —
центрально положений
10136 - 95 Ст., Едмонтон
Тел.: 422-8665

Д-р Н. Д. Голубіцький

PHYSICIAN & SURGEON
603 TEGLER BLDG.
Phone: 422-4543
Res.: Ph.: 452-2907

Пресовий фонд

10.00 дол.: Михайло Шарик, Ст. Кетеринс, Онт.

6.50 дол.: Іван Тимчишин, Едмонтон.

По 2.00 дол.: В. Семків, Вернон, Бр. К.; о. С. Кулак, Сенді Лейк, Ман.; М. Онисик, Дервент, Алта; п-і М. Балас, Торонто, Онт.; С. Різун, Едмонтон; п-і І. Горбай, Едмонтон;

По 1.00 дол.: Й. Шевчук, Сонібрук, Алта; О. Буцяк, Ричмонд, Бр. К.; М. Воляник, Росбурн, Ман.; В. Климко, Ричмонд, Бр. К.; П. Лесяк, Едмонтон; А. Кишка, Калґарі, Алта; К. Осташевський, Бівер, Саск.; М. М. Бзова, Ройкрофт, Алта; М. Головайчук, Линдберґ, Алта; П. Наконечний, Едмонтон; С. Хаба, Редвотер, Алта; о. С. Рамач, Свифт Курент, Саск.

50 ц.: П. Шарко, Сексмит, Алта.

3 дол.: Анна Воволка, Ревелсток, Бр. К.

Усім шановним жертводавцям і збірщикам щиру подяку складає адміністрація „Українських Вістей".

ОГОЛОШЕННЯ НОВОЇ РЕЧОВИНИ, ЩО ГОЇТЬ: СТЯГАЄ ГЕМОРОЇДИ

Ексклюзивна лікувальна субстанція, як перевірено, стягає гемороїди й направляє ушкоджені клітини.

Славетний інститут для дослідів винайшов єдину в своєму роді субстанцію, що стягає гемороїди безболісно. Вона усуває сверб і прикрість до мінут і приспішає лікування ушкодженої, запаленої тканини.

В кожному випадку, коли уступав біль, стягалося також ушкоджене місце.

Найважніше з усього те, що наслідки були такі досконалі, що ця поправа тривала багато місяців.

Цього доконано новою лікувальною субстанцією (Біо-Дуне), яка швидко помагає гоїти ушкоджені клітини.

Тепер Біо-Дуне можна мати як масть і в формі під назвою Preparation H. Питайте за ним в дрогсторах. Будете задоволені, або звернуть вам гроші.

AARON DENTURE CLINIC
Затверджений дентистичний механік
10816 - 82 Аве.,
Полудневий Едмонтон
Bus. 432-7035 Res. 434-0493

FREE HOLIDAY

Visit Kelowna — Capital of the Okanagan. Buy fully serviced building lot minutes from $34,000,000 shopping complex. Close to schools. Buy now at low prices, easy terms, retire later. A sound investment. Lots at reduced price due to volume development, direct from subdivider.

Choice lots $3,500. Specially reduced to out-of-province holiday visitors to $3,000. (save $500).

Enter draw on free lot — **no obligation.**

For more information write Spring Valley Subdivisions, P.O. Box 362, Kelowna, B.C. or call Gerald Melinchuk, 765-6444 or 763-3921. Kelowna.

Good News for Beef Eaters!

SAFEWAY

In our nation of beef eaters, those who eat Safeway beef are among the most fortunate. And now's the time to stock up on the cuts of Safeway beef your family prefers. This is top quality government-graded beef, close trimmed to remove excess bone and fat, and to give more tender eating meat for your money. Every cut is unconditionally guaranteed to please or you get your money back. Come choose a variety. Get extras to stock your freezer.

GUARANTEE

If ever a purchase of Safeway Meat fails to please for any reason whatsoever, just tell us. We will refund your money promptly, courteously. There's no need to return the meat.

SAFEWAY
CANADA SAFEWAY LIMITED

З діяльности відділу ЛУКЖ

(закінчення з 7 стор.)

нія Голик, Сендра Ваврик, та Річард Омелян. З окремими декламаціями виступали такі діти: Куртіс Омелян, Петруся Ткачук, Ґейл Кейко, Наталя Голота, Дерен Меґваер, Тереса Гарбуз, Петруся і Шерен Хоміцькі, Іванка Голота, Дануся Просицька, і Вейн Ваврик. Іванка Кульчицька відограла на акордеоні дві пісні. Танок „Катерина" виконали Дебі і Ґейл Кейко „Гречаники" — Іванка Голота і Тереса Гарбуз, а „Гонивітер" танцювала Мирна Багрій. Два інші народні танки виконали Петруся і Шерел Хоміцька, Наталя Голота, Петруся Ткачук, Мирна Багрій та Іванка Кульчицька. Два танки відтанцювали старші діти зі школи Св. Марії, а саме Р. і Д. Качмарські, Д. і Й. Саразін, Р. Шваб і Й. Вейцел. Провідником цієї групи була Іванка Кульчицька.

Відповідний до теми дня реферат виголосила пані Марія Просицька, а пані Анна Чабан, голова місцевого відділу ЛУКЖ, привітала паню К. Король, найстаршу присутню на залі маму та вдекорувала її гарною китицею квітів. Кінцеве слово виголосив інспектор католицьких шкіл п. Мирослав Голота. Бесідник підкреслив у своьому слові заслуги матері виховниці та її труди у вихованні нового покоління. „Тільки мати глибоко релігійна й патріотка може бути творцем доброго і морально-здорового покоління" — говорив бесідник.

Після закінчення програми діточки Наталя Голота, Річард Омелян і Петруся Меґваер, піднесли квіти пані С. Бачинській, пані А. Приступі і пані Е. Меґваер та подякували їм за їхню працю та труд в приготуванні того концерту. Опісля відбулося чайне прийняття для всіх гостей, а діти в часі того прийняття подавали до столів.

С. Б.

СУВОРИЙ ВИРОК

Американський суд засудив на досмертну тюрму 25-річного Л. Едварда, який пробував примусити капітана пасажирського літака летіти на Кубу.

ХІРОПРАКТОР

Д-Р ВІКТОР БАЙРАК
(хіропрактор)

Dr. V. A. Bayrock

СПЕЦІЯЛІСТ ВІД ХРЕБТА, КОСТЕЙ І НЕРВОВИХ НЕДУГ, ЩО ЧАСТО СПРИЧИНЯЮТЬ БОЛІ В ЦІЛІМ ТІЛІ ТА ГОЛОВІ

9617 - 111th Ave., Edmonton, Alta.

X-Ray ТЕЛ.: офісу 422-7656
дому 479-3480

MYRON'S BACKHOE SERVICE

Спеціяліст для закладання септичних збірників (Septic Tanks), водопроводів та каналів. На септичні збірники даємо ґарантію на ціле життя. **Тел.: 799-5527;** як нема відповіди дзвоніть на **ч.: 799-5659.**

Адреса на листи:
MYRON'S BACKHOE SERVICE
P.O. Box 30, GIBBONS, Alta.

Власник Мирон Павлечко

"Соняшна Каліфорнія"

Їдучи до Соняшної Каліфорнії, не забудьте відвідати український

"BON DORME MOTEL"

731 NINTH ST., CRESCENT CITY,
CALIFORNIA 95531, U.S.A.

Добре місце відпочити — чисте, тепле, спокійне.

Безплатна телевізія, кава чи чай.
ЦІНИ ПОМІРКОВАНІ
Господарі гостинні і привітні
Принесіть це оголошення, дістанете ще 10% опусту

Власники: Ангела і Леонід РОМАНЮКи